

Torsdag den 9. februar 2012 (D)

1

47. møde

Torsdag den 9. februar 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om anvendelsen af lægekonsulenter.

Af Bent Bøgsted (DF) og Karina Adsbøl (DF). (Anmeldelse 07.02.2012).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 19 [afstemning]:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner (hasteforespørgsel).

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 01.02.2012. Fremme 03.02.2012. Forhandling 08.02.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 23 af Frank Aaen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 24 af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd og lov om menighedsråd. (Udvidelse af antallet af kandidater, ændring af frist for indlevering af en særlig stedfortræderliste og klagefrist for valgklage til ministeren samt menighedsrådets valg af kirkeværge og nedsættelse af stående udvalg, når menighedsrådet bestyrer flere kirker).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen). (Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 01.02.2012. 2. behandling 07.02.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer. (Gruppevise forbud mod euforiserende stoffer).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 08.12.2011. Betænkning 31.01.2012. 2. behandling 07.02.2012).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Tilskud til tandbehandling til personer med medfødte sjældne sygdomme). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 10.01.2012. Betænkning 31.01.2012. 2. behandling 07.02.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om kvalitets- og sikkerhedskrav ved håndtering af menneskelige organer til transplantation.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 10.01.2012. Betænkning 31.01.2012. 2. behandling 07.02.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Teknologirådet og om ændring af lov om Det Etiske Råd. (Ændring som følge af nedlæggelse af Teknologirådet).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 01.02.2012).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af straffen for overtrædelse af lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl. (Fremsættelse 15.12.2011).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og ligningsloven. (Ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, udvidelse af medgiftsordningen, opretholdelse af tilladelse som led i krisehåndtering og Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn). (Fremsættelse 01.02.2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 86 (Forslag til lov om sagsbehandling og administration i Udbetaling Danmark) og

Lovforslag nr. L 87 (Forslag til lov om ændring af forskellige love som følge af etableringen af Udbetaling Danmark og om ophævelse af lov om ændring af regler for statens udbetaling af refusion af kommunernes udgifter i henhold til den sociale pensions- og bistandslovgivning m.v.).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22: Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om anvendelsen af lægekonsulenter.

Af Bent Bøgsted (DF) og Karina Adsbøl (DF). (Anmeldelse 07.02.2012).

Kl. 10:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykket som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 19 [afstemning]: Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner (hasteforespørgsel).

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 01.02.2012. Fremme 03.02.2012. Forhandling 08.02.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 23 af Frank Aaen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 24 af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF)).

Kl. 10:00

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse.

Der foreligger to forslag. Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 23 af Frank Aaen (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 23 er forkastet.

Der stemmes herefter om forslag til vedtagelse nr. V 24 af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 53 (V, DF, LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 24 er også forkastet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd og lov om menighedsråd. (Udvidelse af antallet af kandidater, ændring af frist for indlevering af en særlig stedfortræderliste og klagefrist for valgklage til ministeren samt menighedsrådets valg af kirkeværge og nedsættelse af stående udvalg, når menighedsrådet bestyrer flere kirker).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen). (Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 01.02.2012. 2. behandling 07.02.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer. (Gruppevise forbud mod euforiserende stoffer).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 08.12.2011. Betænkning 31.01.2012. 2. behandling 07.02.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Tilskud til tandbehandling til personer med medfødte sjældne sygdomme).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 10.01.2012. Betænkning 31.01.2012. 2. behandling 07.02.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:04

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 69 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 35 (V og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om kvalitets- og sikkerhedskrav ved håndtering af menneskelige organer til transplantation.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 10.01.2012. Betænkning 31.01.2012. 2. behandling 07.02.2012).

Kl. 10:05

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Teknologirådet og om ændring af lov om Det Etiske Råd. (Ændring som følge af nedlæggelse af Teknologirådet).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 01.02.2012).

Kl. 10:06

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet, og den første er Venstres ordfører, hr. Esben Lunde Larsen. Han er her ikke? I så fald starter vi med Socialdemokraternes ordfører, fru Kirsten Brosbøl.

Jeg vil gerne bede om ro i salen.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

Lovforslaget her om nedlæggelse af Teknologirådet er jo en konsekvens af, at finanslovbevillingen til Teknologirådet falder bort, og derfor giver det ikke mening længere at have den her lov. I forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2012 var alle partier enige om at forhøje forskningsreserven med 300 mio. kr. Forskning og udvikling er noget af det, der skal bidrage til at få Danmark styrket ud af krisen. Derfor er det sund fornuft netop nu at prioritere til fordel for de investeringer, der fremadrettet kan bidrage til at sikre Danmarks konkurrenceevne.

Finansloven for 2012 er et udtryk for en benhård prioriteringsøvelse. Med den økonomiske situation, vi står i, er der altså ingen lette løsninger, og hver en sten skal vendes. Vi er nogle gange nødt til at træffe nogle upopulære beslutninger for at kunne gøre det, vi gerne vil, og i det her tilfælde altså sikre, at forskningsaktiviteten forbliver på minimum 1 pct. af BNP. Og man kan vist godt sige, at nedlæggelsen af Teknologirådet må betegnes som en af de her upopulære beslutninger ...

Kl. 10:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil gerne bede om lidt mere ro i salen. Vi er i gang med en forhandling, tak.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

... i hvert fald hvis man ser på høringssvarene, som jo altså taler deres tydelige sprog. Det er der vist ikke nogen grund til at vi lægger skjul på.

Derfor er det også vigtigt for mig at sige her i dag, at jeg sådan set deler mange af høringssvarenes rosende ord om Teknologirådets arbejde. Der er ingen tvivl om, at mange har været glade for at samarbejde med Teknologirådet, ikke mindst jo på grund af den ekspertise, som rådet besidder i forhold til borgerinddragelse og demokratisk dialog om den teknologiske udvikling.

Er det så, fordi vi ikke længere har brug for den slags? Nej, men man kan jo sætte spørgsmålstegn ved, om det er nødvendigt med en offentligt finansieret instans til at varetage denne opgave, eller om det arbejde fremadrettet kan ske på markedsvilkår, og om den teknologiske udvikling i dag går så hurtigt, at vi må forvente, at teknologi fremover vil være en integreret del af stort set alt, hvad vi foretager os, så det ikke længere giver mening at have en så bred arbejdsbeskrivelse for et enkeltstående råd som Teknologirådet, som jo altså beskæftiger sig med teknologivurdering. Nedlæggelsen af Teknologirådet skal ikke ses som et signal om, at vi ikke længere interesserer os for den teknologiske udvikling, eller at der ikke er behov for en demokratisk debat om udviklingen. Det er snarere et udtryk for, at det er en opgave, som ikke snævert kan varetages af én aktør alene. Jeg håber dog, at Teknologirådet også fremover vil være blandt de aktører, der deltager i debatten.

Lovforslaget her åbner jo mulighed for, at Teknologirådets projekter og aktiviteter kan videreføres i regi af en erhvervsdrivende fond eller en privat virksomhed. Jeg er bekendt med, at der er en dialog i gang mellem Teknologirådet og Styrelsen for Forskning og Innovation, som skal afklare, hvordan en sådan konstruktion kunne se ud. Jeg håber meget, at det resulterer i, at de mange høringsparter, som er glade for samarbejdet med Teknologirådet, og de mange, som har haft gavn af Teknologirådets arbejde, også i fremtiden kan trække på rådets ekspertise og ydelser, men altså i en anden form. Så med de ord støtter Socialdemokraterne forslaget.

Kl. 10:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så har vi Venstres ordfører, hr. Esben Lunde Larsen, som takket være min umådelige godhed får lov at komme på talerstolen. Værsgo.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Esben Lunde Larsen (V):

Tak. Jeg beklager over for formanden.

Vi har i dag lovforslag nr. L 79 til førstebehandling. L 79 er forslag til lov om ophævelse af lov om Teknologirådet og om ændring af lov om Det Etiske Råd

I Venstre er vi imødekommende over for lovforslaget fra uddannelsesministeren og de korrektioner, det indebærer, i forhold til lov om Det Etiske Råd. Forslaget er en naturlig konsekvens af den aftale af 15. november 2011, som regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik om fordeling af forskningsreserven.

I Venstre ønsker vi medindflydelse på udmøntningen af forskningsreserven, og derfor tager vi også et medansvar for at finde pengene, en indflydelse, der eksempelvis har udmøntet sig i flere penge til fødevareforskningen, som har været et centralt og afgørende punkt for Venstre.

Hensigten med aftalen var at fastholde den offentlige forskningsog udviklingsindsats på mindst 1 pct. af BNP, samtidig med at aftalepartierne var enige om, at forskningsreserven i 2012 blev forhøjet med 300 mio. kr. Aftalepartierne var enige om, at forhøjelsen af forskningsreserven finansieres ved bl.a. et bortfald af bevillingen til Teknologirådet.

Udsigten til en nedlæggelse af Teknologirådet har skabt en vis opmærksomhed. Det fremgår dels af dagspressen, dels af mere end 100 høringssvar fra såvel ind- som udland. Det gør naturligvis indtryk, når forskere, institutioner og undervisningsmiljøer på den måde gør indsigelse mod en nedlæggelse, også set i lyset af, at den danske model med et teknologiråd har dannet skole for andre lande som international rollemodel, et teknologiråd, der besidder en særlig faglighed og ekspertise, kompetencer inden for metodologi, strategisk fremsynethed og facilitering samt evne til at bygge bro mellem industri og universitetsmiljøer eller forskere og lægmænd.

Sagen om Teknologirådet er blevet grundigt belyst, og jeg mener ikke, der er behov for en international evaluering, som der ellers opfordres til i et af høringssvarene. En evaluering tilvejebringer ikke flere ressourcer til forskning eller til en ændret prioritering ved fordelingen af forskningsreserven.

Imidlertid glæder det mig at se, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser med lovforslaget lægger op til, at Teknologirådet kan videreføres i regi af en offentlig organisation, erhvervsdrivende fond eller privat virksomhed. Her bliver det muligt at overføre Teknologirådets aktiver og passiver helt eller delvis fra ministeriet til en offentlig organisation, erhvervsdrivende fond eller privat virksomhed. Det er en linje, vi bakker op om i Venstre, og det er noget, vi gerne bidrager til at fremme, så de opgaver, som Teknologirådet har varetaget, bliver videreført. Det giver også mulighed for fortsat at hjemtage EU-midler, som Teknologirådet har evnet, hvilket er et væsentligt bidrag til dansk forskning.

Med L 79 effektueres efterårets aftale, samtidig med at Teknologirådets opgavevaretagelse kan fortsættes i regi af en eller anden form for organisation og finansiering, og derfor ser vi i Venstre frem til de videre drøftelser i forbindelse med lovgivningsprocessen.

Kl. 10:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Venstres ordfører. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Foreliggende lovforslag er en følge af forliget om udmøntning af forskningsreserven. Her indgik bevillingen til Teknologirådet som en del af finansieringen. Dansk Folkeparti er med i aftalen og står naturligvis ved forliget. Det betyder ikke, at vi mener, det er den bedste idé i verden at nedlægge Teknologirådet, men at det var et element i en økonomisk prioritering af ressourcer.

I forlængelse af aftalen om forskningsreserven er det drøftet, om der kunne findes veje til at opretholde rådet i en anden form. Behovet herfor blev understreget af de mange høringssvar fra både indog udland, som særlig har fremhævet Teknologirådets faglighed og ekspertise, som er blevet opbygget gennem de seneste 25 år. Det anføres, at Teknologirådet har særlige kompetencer inden for metodologi, strategisk fremsynethed og facilitering. Særlig i forhold til rådets evne til at facilitere dialoger og processer anføres det, at rådet løbende har udvist særlige evner til at bygge bro mellem grupper i samfundet, som normalt ikke mødes i dialog, f.eks. industri- og universitetsmiljøer eller forskere og lægmænd. Slående er det også, at man ud af høringssvarene får et billede af, at Teknologirådet internationalt fremstår som en rollemodel for, hvordan man udfører demokratisk analyse af og dialog om vigtig samfundsmæssig udvikling.

Det giver samlet set et billede, som gør, at Dansk Folkeparti ser det som vigtigt, at der parallelt med den videre behandling af dette lovforslag arbejdes konkret og seriøst med at finde en løsning på videreførelse af Teknologirådet. Jeg noterer derfor også med tilfredshed, at der i bemærkningerne til lovforslaget står følgende:

»Som led i afviklingen af Teknologirådet kan Teknologirådets aktiver og passiver overdrages helt eller delvist fra Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser til en offentlig organisation, erhvervsdrivende fond eller privat virksomhed.«

Dansk Folkeparti så gerne, at rådet kunne få mulighed for at fortsætte sit virke i en konstruktion med en fond – en fond, som på eget initiativ skal kunne betjene folkestyret og dermed opretholde den højtkvalificerede aktivitet, som også høringssvarene roser rådet for. Som fond vil der også være mulighed for at fortsætte med at øge rådets aktivitet på basis af ekstern finansiering. Teknologirådet har været dygtige til at tage EU-projekter hjem, og det bør selvfølgelig fortsat være muligt. Også arbejdet i forbindelse med Europa-Parlamentet, regioner, kommuner m.m. bør kunne forsætte på basis af ekstern finansiering.

Jeg håber, der findes en ny konstruktion, som rådet vil kunne se som en mulighed for at styrke rådets uafhængighed, altså ikke som en svækkelse af rådet, men som en mulighed for en fornyet rolle baseret på, at rådet er herre i eget hus. Vi forstår også på meldingerne fra ministeren, at der pågår en dialog med Teknologirådet om en fremtidig konstruktion.

Fra Dansk Folkepartis side skal der være klar opbakning til at fortsætte dette arbejde med den klare hensigt, at Teknologirådet skal have mulighed for at genopstå i en ny form. Tak.

Kl. 10:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Det her lovforslag er jo en følge af forliget om forskningsreserven. I forliget blev alle Folketingets partier enige om at forhøje bevillingen til forskning, udvikling og innovation med 300 mio. kr., sådan at målsætningen om at give 1 pct. til forskning og udvikling kunne indfries, også i 2012. Der er altså ikke længere nogen finanslovbevilling til Teknologirådet, og derfor skal rådet nedlægges ved lov.

Det er et velkendt mantra, at vi skal leve af forskning, udvikling og innovation i Danmark. Forskning, udvikling og innovation skal hjælpe med at få Danmark ud af krisen. Det skal være med til at skabe fremtidens nye job. Det må aldrig bare blive ved mantraet, det skal prioriteres. I en krisetid skal der prioriteres benhårdt. Det kan være særlig svært, fordi forskningen som bekendt ikke boner direkte ud i et konkret beløb på fakturaen. Den er ofte sværere at måle.

Vi kan se fra internationale sammenligninger, at andre lande, bl.a. i EU, har svært ved at prioritere forskning og udvikling højt lige nu og derfor falder bagud, når det gælder innovation, hvorimod vi i Danmark trods alt fortsat klarer os ret godt i konkurrencen. Bl.a. er vi nr. 2 i det seneste innovationsbarometer fra EU. Det er vi kun, fordi vi har turdet prioritere.

Vi skal fortsat turde prioritere. Det har vi også gjort den her gang. Det betyder, at der ikke længere er en statslig bevilling til Teknologirådet, og det har forståeligt nok givet en del kritik. Det kan vi se af høringssvarene, og jeg anerkender fuldt ud, at det ikke ligefrem er en populær beslutning. Teknologirådet har gennem årene udført et godt, solidt stykke arbejde og har også dygtigt været i stand til at hente mange EU-midler hjem til konkrete projekter.

Derfor er jeg også glad for, som de øvrige ordførere er, at lovforslaget er udformet sådan, at det bliver muligt at videreføre dele af Teknologirådets arbejde i et ikkestatsligt regi, hvis altså der kan fin-

des en bæredygtig model for det, f.eks. gennem en erhvervsdrivende fond eller ved at oprette en privat virksomhed.

I Det Radikale Venstre støtter vi lovforslaget og prioriteringen. For os har det vejet meget tungt at finde finansiering til forhøjelse af forskningsmidlerne, og vi mener, at de opgaver, Teknologirådet løser, også bør kunne løses på markedsvilkår.

Kl. 10:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Lovforslaget er en konsekvens, som flere allerede har været inde på, af den finanslovbevilling, som bortfalder, og derfor giver det heller ikke mening at fortsætte med lovgivningen. Men jeg synes, det er vigtigt at pointere, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, at det her er en hård og vanskelig prioriteringsøvelse i den givne økonomiske situation. Derfor er det klart, at Folketingets partier har været nødt til at foretage en vanskelig prioritering, men der har været en politisk bred enighed og bred opbakning til, at man skulle styrke forskningsreserven, og det har betydet, at man har skullet finde pengene et sted. Et af de steder, man finder en del af finansieringen, er Teknologirådet.

Nedlæggelsen af Teknologirådet er selvfølgelig upopulær, det har vi sådan set forståelse for, og det synes jeg også høringssvarene viser med al tydelighed. Jeg synes, det er vigtigt i dag at slå fast, at det jo ikke er en utilfredshed med det arbejde, man har ydet. Teknologirådet har ydet en stor og vigtig indsats siden 1995, hvor det blev oprettet, og det synes jeg man skal anerkende i dag. Det har derfor været en vanskelig opgave at træffe den her beslutning, men jeg er omvendt heller ikke i tvivl om, at det er den rigtige beslutning. Vi har behov for at prioritere vores midler, og vi har behov for også at styrke vores forskningsreserve. Det betyder som sagt, at vi skal finde pengene et sted.

Det er kommet frem, og det er også det, man har kunne forstå på flere af de tidligere ordførere, at der nu arbejdes på at finde en løsning, hvor Teknologirådet og de opgaver, man løser i Teknologirådet, kan løses i en eller anden form for fri konkurrence, og jeg synes, det er vigtigt at anerkende, at den mulighed arbejdes der på. Jeg ved, at både Teknologirådet, ministeriet og ministeren har lagt sig i selen for at finde en fælles løsning på de her ting, således at man kan fortsætte i en eller anden form. Der arbejdes på flere forskellige modeller, bl.a. en erhvervsdrivende fond. Jeg ved, at arbejdet er blevet intensiveret, og det vil forhåbentlig udmønte sig i, at man kan nå til fælles enighed om at fortsætte arbejdet i en eller anden form. Nogle opgaver kan overføres direkte til ministeriet, og andre opgaver kan videreføres i en eventuel fond. Jeg synes også, at man i dag må sige, at der er et behov for, at dele af det arbejde og de opgaver, som Teknologirådet har løst, fortsat skal løses netop i ministerielt regi, og andre dele kan så løses i den her selvstændige erhvervsfond.

Fra SF's side er der opbakning til, at det er en vanskelig, men nødvendig prioritering, vi foretager i de her år, og derfor er det vigtigt i dag at sige, at vi står fuldt ved den prioritering, der er foretaget, men jeg synes også, det skal stå meget klart, at der faktisk arbejdes med flere modeller for at finde en fælles løsning, så man kan bevare de mange kompetencer, der er samlet i Teknologirådet, i en eller anden form i årene fremover.

Kl. 10:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Mange tak. Jeg er ikke sikker på, at jeg kan fremføre så meget nyt eller anderledes fra den her talerstol, end der allerede er blevet. Det er jo et lovforslag, der gennemfører en finanslovaftale, hvor vi bl.a. sikrede en øget tilgang af basismidler til universiteterne. Det er meget vigtigt for Enhedslisten. Det har det været i mange år, og det håber vi vi kan fortsætte med.

Det er så ikke særlig populært eller særlig glædesspredende blandt ordførerne i dag i salen, at det fører til en fratagelse af bevillingen til Teknologirådet og til, at vi så i dag førstebehandler dette forslag. Det er heller ikke, som det er fremført tidligere af mange andre, en kritik af Teknologirådets arbejde eller mangel på sådant, tværtimod. Det kan vi også se på de mange høringssvar, og som det også er blevet sagt, har det gjort et stort indtryk på i hvert fald alle de tidligere ordførere og selvfølgelig også på Enhedslisten, at Teknologirådet bliver rost som værende en international rollemodel, som er demokratiskabende og dygtig og går forrest inden for den forskningsformidlende opgave.

Derfor er vi i Enhedslisten glade for, at man fra ministeriets side har lagt op til at finde en alternativ form, som Teknologirådet kan føres videre til, og jeg er glad for at høre her i dag, at der er opbakning, i hvert fald indtil videre, fra alle Folketingets partier til at finde en sådan løsning, hvor rådets aktiviteter kan blive overført til en erhvervsdrivende fond eller en anden form. Jeg vil bruge taletiden til at opfordre til, at man fortsætter den dialog og finder en løsning. Det er kun positivt.

Kl. 10:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, fru Mette Bock.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Ja, knasten i L 79 er, som det også er fremgået af tidligere ordførertaler, beslutningen om at nedlægge Teknologirådet. I Liberal Alliance har vi et medansvar for beslutningen om, at Teknologirådet skal nedlægges, da det jo var et led i finanslovforhandlingerne om forskningsreserven. Jeg medgiver, at vi på det tidspunkt ikke var opmærksomme på, at Teknologirådet udfører opgaver, som det er vigtigt at videreføre. Vi er siden blevet klogere, og derfor må vi selvfølgelig tage udfordringen op og finde en løsning.

Liberal Alliance stiller sig derfor som udgangspunkt positivt til det samlede forslag, som vi vedkender os vores medansvar for. Det har været et led i en større øvelse, som skal sikre, at dansk forskning får fortsat gode vilkår, og det er en opgave, som er stor, og som det er værd at tage fat på. Men vi må samtidig erkende, at Teknologirådet har formået at skabe nogle imponerende resultater med en relativt beskeden finansiering. Af de resultater og de opgaver, Teknologirådet har varetaget, kan vi jo bl.a. nævne flere internationalt anerkendte forskningsprojekter, som bl.a. tæller en undersøgelse af kommunikationens betydning for folks syn på global opvarmning, og dertil kommer en række vigtige igangværende projekter inden for bl.a. bæredygtighed i det danske transportsystem, risici ved syntetisk biologi og sikkerhed ved levering af informations- og kommunikationsteknologier.

Vi er som sagt positive over for det samlede forslag, men vi ønsker fra Liberal Alliances side at medvirke til at finde en konstruktiv løsning, hvorved væsentlige aktiviteter som bl.a. dele af Teknologirådets nuværende opgaver kan videreføres i et andet regi. Det kunne være i en privat virksomhed eller via en erhvervsdrivende fond med

et almentgyldigt formål, som også aftaleteksten åbner mulighed for, og det vil vi meget gerne støtte.

Kl. 10:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen

Kl. 10:27

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti står bag den aftale, vi lavede den 15. november, om fordeling af forskningsreserven. Det var vigtigt for os at fastholde det høje ambitionsniveau, vi havde igennem 10 år i regering, om, at vi skulle have mindst en procentdel på 1 pct. af BNP svarende til et stort forbrug på forsknings- og udviklingsindsatsområdet. Derfor var der behov for at forhøje forskningsreserven med 300 mio. kr. Regeringens prærogativ er jo at komme med forslag til, hvordan man skaffer de penge, og med i regeringens forslag var så, at man sørgede for, at der var et bortfald af bevilling til Teknologirådet. Det var vi med på i Det Konservative Folkeparti, og det står vi også ved nu.

Det er så også regeringens ansvar – fordi det var regeringens forslag – at se på, hvad man så kan gøre. Der har med rette været stor opmærksomhed om bortfaldet af bevilling til Teknologirådet. Der har været opmærksomhed om det fra international side og fra national side. Teknologirådet har udført et væld af gode undersøgelser og udført et fantastisk oplysningsarbejde inden for ikke bare teknologiområdet, videnskabsområdet og innovationsområdet, men også andre områder såsom sundhedsområdet, kriminalitetsområdet osv. Den indsats kan jo sådan set ikke bare falde bort, og der har regeringen også en forpligtelse til at sørge for, at den oplysningsindsats bliver videreført. Når man har det prærogativ også at komme med forslag til besparelser, har man også det ansvar at sørge for, at arbejdet bliver videreført i en eller anden form.

Derfor ser vi også positivt på, at ministeren har tilkendegivet, at der er drøftelser om, om man kan fortsætte Teknologirådets arbejde i en fondskonstruktion eller i form af en privat organisationsmodel. Det er vigtigt, at vi også fremover får spredt den viden, som Teknologirådet har i dag, ud i samfundet. Derfor tager vi også positivt imod ministerens tilkendegivelser på området. Vi håber på, at det arbejde, som ministeren er i gang med sammen med Teknologirådet i dag, kan intensiveres, så vi får en afklaring på det, inden vi skal anden- og tredjebehandle det her forslag.

Men som sagt står vi selvfølgelig ved den aftale, vi lavede den 15. november, men håber på, at der bliver fundet en løsning vedrørende Teknologirådets arbejde, inden vi skal stemme om det ved tredjebehandlingen.

Kl. 10:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordførerne. Så er det ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Kl. 10:29

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg vil gerne takke for debatten, som jo også afspejler, at det var en meget bred aftale med alle Folketingets partier, der blev indgået i forbindelse med udmøntningen af forskningsreserven i forbindelse med finansloven. Jeg tror, at de fleste af os var glade for de resultater, vi opnåede med vedtagelsen af finansloven, hvor vi jo styrkede basisforskningen og en lang række andre initiativer ved at forøge forskningsreserven. I aftalen var der enighed om at fastholde den offentlige forsknings- og udviklingsindsats på mindst 1 pct. af brutto-

nationalproduktet og forhøje reserven med 300 mio. kr. til 986 mio. kr. i 2012

Men det er klart, at lovforslaget her er et udtryk for, at vi så også omvendt har måttet bære ansvaret for at gå igennem en hård prioritering for at kunne finde midler til at løfte forskningsreserven, og det var jo i den proces, der blev enighed om at finansiere en del af forhøjelsen ved at nedlægge Teknologirådets bevilling, samtidig med at også andre områder har måttet holde for. Derfor har der jo været tale om en fokuseringsøvelse med henblik på at finde ekstra penge til forskning, innovation og uddannelse. Det er det, der har været vores førsteprioritet. Derfor vil jeg også i dag gerne understrege, at jeg ikke har noget at udsætte på Teknologirådets arbejde, og derfor har debatten jo også i kølvandet på beslutningen om at prioritere bevillingen til anden side gået på, hvordan man i givet fald kunne fortsætte de gode aktiviteter i et andet regi.

Der vil jeg også rose Teknologirådet for meget hurtigt at have kastet sig ind i en konstruktiv afsøgning af de muligheder i lyset af de politiske og økonomiske konsekvenser. Det kunne jo eksempelvis, som flere har været inde på, være, at man videreførte visse aktiviteter i en erhvervsdrivende fond, og det skabes der med lovforslaget også mulighed for kan blive tilfældet. Intentionerne med fonden er, at de nuværende projekter og centrale aktiviteter overdrages og videreføres, også selv om den hidtidige grundbevilling bortfalder.

Ser man på høringssvarene, ser det ud, som om der i hvert fald hos mange af samarbejdspartnerne vil være et marked for de ydelser, man vil kunne levere. Derfor er jeg positiv over for det forslag og håber, at Teknologirådet kan finde en model, som er økonomisk sikker og gør det muligt. Samtidig vil jeg også signalere, at det vil vi arbejde konstruktivt på sammen med rådet for at se om vi kan finde en vej til.

Lad mig derfor slutte med at sige, at jeg takker for debatten i dag, og at det fortsat også fremadrettet vil være regeringens ambition at skabe veje til at øge basisforskningsmidlerne i Danmark, og at de centrale satsninger skal være koncentreret på færre større programmer. Det er jo også i det lys, at den samlede prioritering her skal ses, også selv om alle i dag er enige om, at det ville være godt at finde veje til at fortsætte Teknologirådets aktiviteter i et andet regi.

Kl. 10:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af straffen for overtrædelse af lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl. (Fremsættelse 15.12.2011).

Kl. 10:33

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for by, bolig og landdistrikter. Kl. 10:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Forslagsstillerne vil skærpe straffen for overtrædelse af den såkaldte dusørbestemmelse i lejeloven. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ikke har nogen som helst sympati for udlejere, der forsøger at udnytte situationen på boligmarkedet til at berige sig på boligsøgendes bekostning.

Lejeloven indeholder jo allerede en mulighed for at straffe den udlejer, der ved udlejning af en lejlighed kræver, at en kommende lejer skal betale et beløb for at få lov til at leje lejligheden. Det er den såkaldte dusørbestemmelse i lovens § 6.

Forslagsstillerne ønsker sig mere end en tredobling af den gældende strafferamme, så overtrædelse af dusørbestemmelsen skal kunne straffes med fængsel i op til 1 år og 1 måned. Det er efter min opfattelse en alt for hård strafferamme, i forhold til hvad bestemmelsen er rettet mod. Straffen skal stå mål med forbrydelsen, og det lever forslaget efter min opfattelse ikke op til.

Nu er jeg godt klar over, at forslagsstillerne også med forslaget ønsker at sikre, at grove tilfælde ikke forældes inden for den gældende forældelsesfrist på 2 år. Den foreslåede strafferamme betyder, at forældelsesfristen for overtrædelse af lejelovens § 6 forhøjes fra 2 til 5 år.

Forældelsessystemet i straffeloven bygger generelt på en sammenhæng mellem grovheden af det strafbare forhold og længden af forældelsesfristen: jo grovere forbrydelse, jo længere forældelsesfrist. Den sammenhæng synes jeg også at vi skal bevare i forhold til lejelovens dusørbestemmelse. Også på dette punkt synes jeg at forslaget trods de gode intentioner skyder for langt over målet.

Hertil kommer, at det er helt unødvendigt. De nuværende regler giver faktisk mulighed for at straffe boligspekulanter som ham, der blev omtalt i Ekstra Bladet i november 2011. Det forudsætter jo blot, at forholdet anmeldes til politiet, der efterforsker sagen, så anklagemyndigheden kan tage stilling til, om der skal rejses sag mod den, der opkræver dusør. Det vil i et sådant forløb blive klarlagt, om der kan føres bevis for det strafbare forhold. Den gældende forældelsesfrist på 2 år giver lejerne og anklagemyndigheden den fornødne tid til at reagere på overtrædelse af straffelovens § 6.

Jeg vil i den forbindelse pege på, at lejeorganisationer her kan påtage sig en meget vigtig opgave. Det må være oplagt for lejeorganisationerne at stille sig til rådighed for at standse de heldigvis meget få aktører, der groft overtræder dusørbestemmelsen. Organisationerne har jo også gode muligheder for at indsamle oplysninger om en konkret udlejers metoder og vilkår, og sådanne oplysninger burde let kunne skaffes inden for den gældende forældelsesfrist på 2 år.

Som det er fremgået, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget. Så vil jeg godt tilføje, at det er klart, at det her er nogle alvorlige sager. Det ser alvorligt ud i en sag som den, der var i Ekstra Bladet, og derfor vil jeg sige, at det er vigtigt, at vi får kastet lys over de sager. Derfor vil jeg også godt takke for det her forslag, så vi kan få diskuteret, hvad der i virkeligheden er op og ned i den slags sager.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes jo, at det er problematisk. Vi har påvist rigtig mange sager, som ikke har kunnet føres til dom på grund af forældelsesfristen. Det her lovforslag handler jo også om, at forældelsesfristen ved en dom bliver øget i forhold til, at man får en dom på 1 år og 1 måned, så derfor ser jeg meget skeptisk på, at ministeren ikke kan støtte forslaget, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at Ekstra Bladet i juni kunne afsløre 17 tilfælde, hvor et makkerpar havde krævet penge under bordet. Selv politianklager Vibeke Thorkil-Jensen fra Københavns Politi erkender, at det er svært at få dømt bolighajer på grund af den nuværende forældelsesfrist, og det har vi jo en mulighed for at gøre noget ved her i Folketinget. Så jeg vil godt appellere til, at ministeren tænker sig godt om.

Det handler jo også om, at vi skal sikre, at de lejere ikke kommer i den situation, hvor de kommer med hele deres børneopsparing og betaler en masse penge under bordet til de her glubske bolighajer. Jeg synes, at når der er påvist rigtig mange tilfælde, burde ministeren tage det til efterretning.

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 10:37

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil gerne sige, at det er vigtigt, at politiet og anklagemyndigheden er meget opmærksomme på de her sager, og jeg har også haft drøftet det her med justitsministeren. Det er klart, at man skal være meget opmærksom på at gå ind i dem. Det er det ene. Det andet er, at det jo er forholdsvis få sager, vi har, men det er alvorlige sager, når der sker. Det er jeg fuldstændig enig med fru Karina Adsbøl i. Men det er vigtigt, at man så også står frem, inden forældelsesfristen er udløbet. Det, jeg kunne frygte, er, at selv om man ændrer forældelsesfristen, står de her lejere, som vi så i Ekstra Bladet, først frem, når forældelsesfristen er udløbet. Mig bekendt var forældelsesfristen udløbet i stort set alle de sager med de mennesker, der stod frem, og det vil sige, at så var man sikker på ikke at blive straffet.

Det er problematisk, når det her sker, så derfor tror jeg, at lejerorganisationerne har en stor opgave, og også politi og klagemyndighed, med at gå til det her spørgsmål. Men vi ser lige alvorligt på sagen – det skal jeg understrege – men at ændre på det, der hedder proportionalitetsprincippet i de her spørgsmål, er en alvorlig sag, nemlig det, at man både ændrer på straffen og strafferammen, og det skal altså stå mål med den forbrydelse, man har begået. Vi har ikke ret mange sager, vi kan sammenligne med, for der er stort set ikke nogen, der er blevet dømt efter den paragraf.

Kl. 10:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:38

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan kun sige, at alt det baggrundsmateriale, vi har fået, jo netop indikerer, at der skal handles nu, for at vi skal undgå de her sager. Lejernes LO har jo været ude at sige, at de aldrig har set noget som dette før og i så stort et omfang, penge under bordet og ulovlig fremleje, og de er positivt stemt. Jeg har ikke mødt nogen, der ikke er positivt stemt over for det her forslag, når jeg snakker med organisatio-

nerne. De synes virkelig, at det er positivt, at det er kommet på Folketingets dagsorden, så derfor mener jeg da, at ministeren skal tænke sig om endnu en gang for at støtte det her forslag, for jeg kan da ikke tro, at ministeren synes, at det er i orden, at bolighajerne opkræver store beløb fra bl.a. unge studerende. Der har også været en undersøgelse om, at rigtig mange unge studerende bliver udsat for det her. Det kan godt være svært i forhold til forældelsesfristen. Vi ved jo godt selv i systemet, at sagsbehandlingstider er lange, og det gør det jo også i politiet, inden man får afhørt vidner osv.

Kl. 10:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 10:40

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tænker mig godt om hele tiden, vil jeg sige til fru Karina Adsbøl. Jeg vil love fru Karina Adsbøl, at det gør vi så godt, vi overhovedet kan. Jeg kan sagtens forstå bevæggrundene for forslaget, når vi har de her bolighajer. Jeg vil tage så stærk afstand som overhovedet muligt fra de her bolighajer. Men når det er sagt, har vi ikke rigtig set nogen, der er blevet dømt efter det. Det, der er oplyst til mig, er, at der ikke har været en sag, hvor der er nogen, der er blevet dømt på det her område. Der har faktisk i det hele taget stort set ikke været nogen sager.

Derfor er det vigtigt, at både LLO og andre lejerorganisationer er indstillet på at gå ind i det her, for i forhold til forbrydelsen og straffen må man sige, at vi jo ender med at komme over i noget, hvor det proportionelt bliver meget dyrere at blive straffet på det her område, end det gør på så mange andre, altså i forhold til, hvad det er for en overtrædelse, der er begået. Jeg synes, at 4 måneders fængsel og 2 års forældelsesfrist kunne være o.k. i forhold til det, men det er også vigtigt, at lejerorganisationerne går ind i det.

Jeg vil sige, at indtil videre er det vigtigt, at man står frem, inden forældelsesfristen er udløbet. Det er jo det, der ikke sker. Selv om man forlænger forældelsesfristen – undskyld udtrykket – ender vi med, at man kun står frem efter forældelsesfristen er udløbet, uanset om det bliver 4 eller 5 år.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ministeren. Herefter er det Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Dette beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti indeholder en skærpelse af straffen for, at udlejere kræver penge under bordet, samt en forlængelse af forældelsesfristen. Baggrunden for beslutningsforslaget er historier om en bolighaj, der forlangte op til 45.000 kr. under bordet, før en lejer kunne få en lejekontrakt. Udlejeren brugte oven i købet stråmænd til at modtage pengene og formidle kontrakten. Det hele virker i det hele taget meget suspekt i den her sag.

Det hører ingen steder hjemme, at lejere bliver afkrævet penge under bordet, før de kan få en lejekontrakt. Det efterlader lejerne i et retssikkerhedstomrum. Det er simpelt hen ikke acceptabelt, og Venstre forstår derfor også til fulde Dansk Folkepartis intention om at straffe grove overtrædelser af lejelovens § 6 hårdere. Tilfælde som førnævnte er forrykte sager, hvor en bolighaj er fuldstændig ligeglad med lov og ret. Venstre ønsker at beskytte sagesløse lejere mod urimelige krav fra bolighajer om penge under bordet, og i Venstre vil vi derfor gerne se på, hvordan vi kan sikre, at sådanne udlejere bliver straffet.

Venstre ser også med positive øjne på at forlænge forældelsesfristen for sagerne, for det kan tage tid at indsamle beviserne. Men vi vil gerne se nærmere på den konkrete udformning i udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Venstres ordfører. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Jan Johansen.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak for det. Dette beslutningsforslag lægger op til en skærpelse af straffen for overtrædelse af lejelovens § 6, den såkaldte dusørbestemmelse. Dusørbestemmelsen omhandler udlejere, der kræver penge under bordet ved udlejning. Det er ulovligt og kan derfor i dag straffes med bøde eller fængsel i op til 4 måneder. Med dette beslutningsforslag foreslår forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti, at straffen med fængsel øges til op til 1 år og 1 måned.

Lad mig fra starten slå fast, at Socialdemokraterne mener, at det er fuldstændig uacceptabelt, når en udlejer forsøger at udnytte situationen på boligmarkedet og kræver penge under bordet af sine kommende lejere. Det er naturligvis ikke i orden, og derfor er det også ulovligt. De eksempler fra Ekstra Bladet, som fremhæves i beslutningsforslaget, hvor en såkaldt bolighaj kræver tusindvis af kroner under bordet fra boligsøgerne, for at de kan få en lejlighed, skal vi ikke acceptere. Derfor er der også med den gældende regel gode muligheder for at straffe sådan en boligspekulant.

Når det er slået fast, er det også vigtigt at få sagt, at der selvfølgelig også skal være en fornuftig balance mellem strafferammen og grovheden i de forhold, som bestemmelsen er rettet imod. Når man foreslår mere end en tredobling af straffen, er det Socialdemokraternes holdning, at straffen ikke længere står mål med forbrydelsen. Derfor kan vi ikke stemme for forslaget.

Når man lægger op til en strafferamme på over 1 år, lægges der samtidig op til, at forældelsesfristen for overtrædelse forhøjes fra 2 år til 5 år. Socialdemokraterne er dog af den opfattelse, at den gældende forældelsesfrist på 2 år giver lejerne den fornødne tid til at reagere på overtrædelse af loven.

Endelig vil jeg minde om, at når man ender i sådan en situation, eller når sådan en situation overhovedet kan opstå, skyldes det jo ikke mindst en stor efterspørgsel på lejeboliger. Derfor er det også med stor tilfredshed, at vi har lavet en bred aftale i Folketinget, hvor vi er blevet enige om at fremrykke investeringer til renovering i den almene boligsektor, så nedslidte og udsatte boligområder hurtigt kan få et tiltrængt løft. Det vil også være med til at øge antallet af attraktive lejeboliger generelt.

Med disse ord skal jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte beslutningsforslaget for nuværende.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Karina Adsbøl (DF):

Altså, man kan, efter at de her sager har været oppe, se, at der i Ekstra-Bladet står, at bolighajer skal straffes hårdere, og at et flertal i Folketinget vil skærpe straffen for penge under bordet for ledige lejligheder. Det siger Ekstra Bladets afsløringer, og det vil sige, at der her står, at SF, Enhedslisten, S og Venstre er enige om det, men at SF og Enhedslisten dog er betænkelige ved at forlænge straffen. Men jeg må da bare pointere, at jeg synes, det er meget problematisk, hvis det er sådan, at man, når der er en journalist, der ringer til en for at høre, om man synes, at det her er et godt forslag, siger, at

man synes, at forslaget er rigtig godt, og det vil man gerne være med til at se på, men at man så bagefter, når man står heroppe på talerstolen, siger, at det vil man ikke være med til. Det, som det handler om, er at sikre de her lejere, og når man øger forældelsesfristen til 5 år, er man jo også nødt til at hæve straffen.

Vi ved jo godt, at der er lange sagsbehandlingstider, og at politiet selv har været ude at sige, at det med den nuværende forældelsesfrist var problematisk.

K1.10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:47

Jan Johansen (S):

Tak. Lad mig slå fast, at vi også synes, det er ublu, at der er nogen, der tjener på, at andre skal leje sig ind, og det er noget, vi vil være med til at kigge på. Der, hvor jeg faktisk også tror der skal sættes ind, er med hensyn til oplysning over for de lejere, der kommer ind, om, at det er strafbart at skulle betale penge under bordet. Derfor mener jeg, at det er oplysning ikke kun fra lejerorganisationerne, men så sandelig også fra de organisationer, der er for udlejere, som skal være med til at udbrede kendskabet til, at der er den slags bolighajer. Der tror jeg faktisk at information ville være en ting det var godt at gå i gang med.

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:47

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er da helt enig i det, som ordføreren siger, om, at information er rigtig godt, og at man skal være oplyst. For selvfølgelig skal man være oplysende om den her problemstilling. Men jeg må bare citere Ekstra Bladet for at skrive, at LLO's direktør, Claus Højte, siger, at han synes, at forslaget lyder fint, fordi det giver boligudlejerne et signal om, at det er strafbart at kræve penge under bordet. Så må jeg, når ordføreren siger, at han synes, straffen er for hård, spørge: Hvad er det så for en straf, der er rimelig, når man fratager nogle unge de penge? Deres viden om det at skulle til at have en bolig er ikke så stor, de er i akut bolignød, og det er der så nogle rigtig glubske bolighajer, der udnytter. Så når det er sådan, at man som i de 17 tilfælde overskrider det og tager penge fra lejerne, mener jeg ikke, at en straf på 1 år og 1 måned er for meget.

Hvad mener ordføreren så er en rimelig straf i så grove tilfælde?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:48

Jan Johansen (S):

Jamen jeg mener, at den straf på 4 måneder, der nu ligger, er en straf, der er rimelig. Der, hvor vi skal sætte ind, er i forhold til oplysning, for jeg har den opfattelse, at det, selv om vi forlænger det og f.eks. giver en højere straf, så ikke er der, der skal sættes ind. Jeg tror desværre også, at vi, hvis vi forlænger det fra 2 til 5 år, så godt vil kunne risikere, at man først får sagerne, efter at de 5 år er gået. For det viste sig i de sager, som avisen skriver om, at de 2 år var gået, så tiden *var* jo udløbet, og forlænger vi det, er jeg nervøs for, at det også bare forlænges den anden vej.

Så derfor tror jeg på, at det, der skal til, er oplysning om de her ting, måske sådan, at det bliver skrevet ind i lejekontrakten eller et eller andet, altså nogle oplysninger, der helt klart siger, at det her må man ikke og det er strafbart.

Kl. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 10:49

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti stiller forslag om at hæve straffen for overtrædelse af dusørbestemmelsen i lejeloven. Det vil sige, at en udlejer forlanger penge under bordet, for at en lejer kan få lov at leje en lejlighed. Helt konkret vil de udvide straffen med 9 måneder fra de nuværende 4 måneder til 13 måneder. Samtidig ønsker forslagsstillerne at udvide forældelsesfristen for overtrædelse af dusørbestemmelsen fra de nuværende 2 år til 5 år.

Det Radikale Venstre deler sådan set Dansk Folkepartis ønske om at stoppe den her udnyttelse af vores lejere samt den skadevirkning, som det her også forårsager på boligmarkedet, fordi det er uacceptabelt. Det er jeg også sikker på at samtlige ordførere, der er til stede her i salen, er enige om. Men Det Radikale Venstre er omvendt også bare et parti, som ganske enkelt ikke køber Dansk Folkepartis præmis om, at mere straf kan løse alle problemer.

Derudover mener vi også, at det er et godt princip, at der er en sammenhæng imellem forbrydelse og straf og forældelsesfrister i øvrigt. Det vil sige, at jo grovere en forbrydelse er, jo højere straf og jo længere forældelsesfrist. I det her forslag mener vi, at den balance, der gerne skal være her, bliver brudt, og når man bryder den balance, bryder man også med det princip om proportionalitet, der skal være i forhold til den øvrige strafferamme. Dermed bryder man også med sammenligneligheden med de forbrydelser, der er af lignende karakter, for hvis man gennemfører det her forslag, vil straffen for overtrædelse af dusørbestemmelsen jo være relativt højere end den øvrige strafferamme – og omvendt for forbrydelser af lignende karakter. Så set med radikale øjne giver den nuværende strafferamme egentlig ret god mening, og det er ikke noget, som vi synes at man kan sige om en tredobling af strafferammen for overtrædelse af den her dusørbestemmelse.

Helt ærligt har vi også svært at forestille os, at truslen om en højere straf vil afhjælpe noget som helst, for mon ikke muligheden for 4 måneders fængsel egentlig er nok, hvis risikoen for at blive opdaget og straffet er tilstrækkelig stor? Derfor mener vi ikke at man skal udvide straffen, men optimere muligheden for konsekvens. Vi skal have lejere til i højere grad at stå frem og melde de her udlejere, og vi skal have vores lejerorganisationer mere på banen, for de nuværende regler giver, som det også er blevet sagt af den socialdemokratiske ordfører, mulighed for, at man kan straffe de her svindlende udlejere, men det kræver jo, som ved enhver anden forbrydelse, at det bliver meldt.

Altså mener Det Radikale Venstre for at opsummere, at de nuværende 4 måneders fængsel er en passende strafferamme, og at forældelsesfristen på 2 år også er en passende frist for, at lejere, lejerorganisationer og anklagemyndigheden kan få samlet oplysninger om og få reageret på overtrædelser af dusørbestemmelsen. Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl ... undskyld, var der mere?

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, jeg sagde bare tak for ordet.

Kl. 10:52

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jamen selv tak.

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er da utrolig ked af at høre, at Det Radikale Venstre ikke bakker op om det her forslag. Det er jo et rigtig godt forslag, hvis vi tænker på dem, der bliver udsat for det her.

Det her beslutningsforslag handler jo netop om at øge forældelsesfristen samt straffen, og forslaget er jo en del af en værktøjskasse for at komme de her bolighajer til livs. Der er selvfølgelig mange faktorer, der spiller ind. En af dem er, at vi har et så bredt boligmarked som muligt, så der er varer nok på hylderne. Når hylderne er fyldt op med varer, bliver det også sværere for bolighajer at misbruge deres magt og udnytte mennesker og høste gevinst af de mennesker, der står i en akut boligsituation.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om ordføreren ikke synes, at vi, når der er påvist 17 grelle tilfælde, fra Folketingets side i hvert fald skal reagere og handle på det.

Kl. 10:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Liv Holm Andersen (RV):

Jo. Jeg synes ikke, at jeg på noget tidspunkt har sagt noget, som gør mig uenig i det, som spørgeren her siger. Jeg er enig i, at det her er en problematik, som vi skal tage rigtig alvorligt, og jeg er også enig i, at der er mange parametre, som spiller ind her. Der har jeg nok – modsat spørgeren – et ønske om, at vi kigger på nogle af de andre parametre først og er tilfredse med den strafferamme, der i øvrigt er, og så forsøger at straffe folk inden for den strafferamme, før vi giver os i kast med symbolske, højere straffe.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:54

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan være helt enig med ordføreren i, at vi selvfølgelig skal kigge på og undersøge flere muligheder, men en af mulighederne er jo netop at forøge den her straf. Når man i 17 tilfælde som i dette konkrete tilfælde har påvist det og på grund af en forældelsesfrist ikke kan føre det til doms, synes jeg, at det er meget problematisk, og det er der også mange organisationer der har været ude at sige. De har netop været ude at sige, at det her er problematisk. Hvis lejelovgivningen havde fungeret fuldt ud, stod vi ikke i den her situation med så mange tilfælde, der ikke har medført enten en straf eller en fratagelse af retten til at udleje.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:55 Kl. 10:58

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg er igen helt enig med spørgeren i, at vi skal ind og i samarbejde med organisationerne se på, hvordan vi får meldt de her ting, får samlet de relevante oplysninger og får reageret inden for forældelsesfristen. Men jeg er ikke enig med spørgeren i, at vi skal udvide forældelsesfristen og slet ikke strafferammen.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til den radikale ordfører. Så er det SF's ordfører, fru Meta Fuglsang.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Beslutningsforslaget, der ligger her, er jo et forslag om at skærpe strafferammen for overtrædelse af lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning. SF er helt enig i det uantagelige i at kræve penge under bordet og på den måde udnytte sin position som udlejer. Det er selvfølgelig uacceptabelt, at man gør den slags og bryder de regler, der er på det her område, og som det er nu i lovgivningen, er det jo også muligt at straffe det. Den intention, der ligger bag det her forslag, støtter vi, men vi tror ikke på, at det at forhøje strafferammen er måden at gøre en forskel på på det her område. Det væsentligste for os er jo at undgå, at vi overhovedet kommer i den situation, at man skal give penge under bordet for at få en lejebolig, og vi er enige med de tidligere ordførere, der har talt om, at f.eks. øget oplysning på området vil være noget, der faktisk kunne gøre en forskel for den enkelte lejer, som står med problemet. Alene at forhøje strafferammen her vil betyde en højere straf for dem, der rent faktisk gribes i at overtræde lejelovens § 6, og det er ikke et egnet redskab, tror vi, til faktisk at undgå, at flere havner i den situation.

Loven i dag giver jo mulighed for at anmelde og straffe overtrædelser af § 6, og det er vi selvfølgelig tilfredse med. Ved en ændret udvidelse af strafferammen vil der efter vores opfattelse ikke længere være en proportionalitet mellem overtrædelsen af loven, altså graden af alvor af den forbrydelse, der er tale om, og så den straf, som man kan få for overtrædelsen. Vi ønsker at kunne ramme dem, der kræver penge under bordet, og den mulighed findes. Vi ønsker at bevare den proportionalitet, der er mellem overtrædelse af paragraffen og så den straf, man får, og vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Når man snakker om, hvad det er, man ønsker at opnå, er det selvfølgelig at ændre den uønskede adfærd og ikke straffen.

Kl. 10:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 10:57

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Jeg synes, det er problematisk, at man ikke kan støtte op om et godt beslutningsforslag, som viser, at vi fra Folketingets side handler og reagerer. Når vi gang på gang oplever, at der foregår noget ude på det sorte marked, skal vi selvfølgelig reagere på det, og det er meget trist, at ordføreren ikke deler den holdning.

Når man påviser så mange tilfælde, hvor der foregår ulovligheder, og når der er en forældelsesfrist og de her bolighajer er rigtig dygtige til at omgå lovgivningen, mener jeg da, at det er problematisk, at man ikke bakker op om det her. Så jeg vil godt appellere til, at ordføreren lige tænker sig om og så støtter op om forslaget.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:58

Meta Fuglsang (SF):

Jamen jeg er jo netop enig i, at det her er et stort problem for de mennesker, som det rammer. Det, der er min bekymring, er, at hvis man har meget fokus på straf og alene en forhøjelse af straffen, så fjerner man fokus lidt fra det, der virker, så folk faktisk undgår at komme i den situation. Jeg synes, det er vigtigere at kigge på, hvad vi kan gøre for at undgå, at mennesker, også unge mennesker, kommer i den situation, og det er der, vi skal sætte ind og bruge kræfterne. Så det, Folketinget kan gøre, er selvfølgelig at ændre strafferammen, men vi kan så mange andre ting, som faktisk virker bedre på det, der er problemet, nemlig at nogle kommer i den her situation, og det vil jeg meget hellere være med til at kigge på.

Kl. 10:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:58

Karina Adsbøl (DF):

Vi ved jo ikke, hvad der virker bedre, for vi har ikke afprøvet det, og vi har heller ikke afprøvet det med at øge straffen i de her tilfælde. Men der er jo forskel på 4 måneder og på 1 år og 1 måned, og jeg må sige, at i så grove tilfælde er 4 måneder da rimelig kort tid, for efter 4 måneder kan de jo gå ud og fortsætte deres arbejde derude med at opkræve penge.

Jeg tænker også på de unge, der flytter hjemmefra og kommer til en ny by uden at have et netværk og nogen til at snakke med om det, og så lejer de en lejlighed og bruger måske hele deres børneopsparing på det, og det er jo rigtig, rigtig mange penge for et ungt menneske. Så jeg synes ikke, at man skal sådan negligere det og sige, at 4 måneder er nok. Altså, hvis vi tænker på meget grove ting som dokumentfalsk og sådan noget, og hvilke domme man får for det, så synes jeg ikke, at 4 måneder er meget, og det kan vi sagtens øge til 1 år og 1 måned.

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Meta Fuglsang (SF):

Jamen jeg er jo enig med forslagsstillerne i, at det her er et stort problem, og jeg tror, at vi er lige indignerede, når det handler om den situation, som de her udlejere stiller de unge mennesker i, og den hensynsløshed, der ligger i, at man kræver penge under bordet på den måde. Men man skal bare ikke forveksle indignation med en strafferamme, og det, der er vigtigt, er at sige: Hvad skal jeg bruge min indignation til? Den skal jeg bruge til at finde ud af, hvad jeg kan gøre ved lovgivningen, som gør, at det her bliver et mindre problem. Og der vil jeg faktisk gerne lægge mine kræfter, for jeg er enig i, at det er et stort problem, og jeg er enig i, at vi som Folketing har et ansvar for, at der bliver ryddet op i den slags, men jeg er ikke enig i, at en øget strafferamme i den her sammenhæng er det, der skal til. Man kan ikke måle indignationen på, hvor mange måneder folk skal sidde i fængsel. Det er vigtigt at sige: Hvad kan vi rent faktisk gøre for ændre den virkelighed, som vi ønsker at ændre?

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Penge under bordet – ulovlige dusører – jamen, det er som sagt af de andre ordførere, der har været oppe at tale om beslutningsforslaget, fuldstændig uacceptabelt i et retssamfund. Boligen er en menneskeret. Det at tjene på andre menneskers behov for et sted at bo er særdeles kriminelt. Dusører og penge under bordet er udtryk for, at der er mangel på betalelige boliger i Danmark. Det er jo der, problemstillingen er. Derfor bliver vi nødt til som Folketing at tage ansvar for, at det fald i antallet af betalelige boliger, som bl.a. kommer på grund af § 5, stk. 2, modernisering og andet, bliver ændret, så vi kan få et boligmarked, der modsvarer behovene.

Det er sådan, at vi f.eks. på ungdomsboligområdet i løbet af 10 år vil stå med en mangel på 100.000 studieboliger. Det er altså noget af det, vi bliver nødt til at få taget fat på nu, ellers får vi et helt uacceptabelt, kriminelt marked på det område. Jeg er glad for at høre, at det er fra både højre og venstre side i salen at man giver udtryk for det. Det vil sige, at hvis vi ikke både får skaffet boligerne og strammet op på sanktionerne over for dem, der beriger sig på boligmangelen, vil vi se et endnu værre boligmarked, hvor de der banditter i habitter f.eks. kan stjæle boligsøgendes opsparede småformuer.

Sanktion i form af lange fængselsstraffe kan vi ikke støtte, så derfor er vi lidt i samme situation som en række af de andre partier, men hensigten at ramme banditterne er vi fuldt indforstået med. I den form, forslaget ligger nu, kan vi ikke stemme for det, men vi vil meget gerne ligesom Venstre – og det synes jeg er lidt bemærkelsesværdigt, altså at Enhedslisten og Venstre er i samme situation, det bør man nok notere her er et eller andet sted, for det sker ikke så tit – være med til at kigge på at finde skærpede sanktionsformer.

Jeg synes også i den sammenhæng her, at det er vigtigt, at vi får en tilkendegivelse fra ministeren af, om man i den gennemgang, der skal være af lejelovgivningen her i foråret, vil være med til at se på de steder, hvor der er behov for sanktioner, f.eks. det at en lang række private udlejere ikke efterkommer huslejenævnets afgørelser, og i det hele taget få strammet huslejenævnenes muligheder for at give påbud. Det er jo helt uacceptabelt, at man kan få en afgørelse fra en offentlig instans, og så kører det bare videre stort set uden sanktioner – i hvert fald viser det sig, at den sanktion, der ligger, ikke effektuerer, at man bliver frakendt udlejningsretten. Derfor håber jeg på et tilsagn fra ministeren om det.

Vi vil i hvert fald indgå positivt i udvalgsarbejdet; og i det hele taget er der behov for at få afkriminaliseret boligmarkedet. Som LLO-aktivist har jeg tit været udsat for lejere, der kommer og fortæller, at man ikke må have adresse der, hvor man bor, pengene for huslejen skal betales kontant, det må ikke gå over bankforretning osv. Vi skal have afkriminaliseret det boligmarked dels ved at få bygget flere betalelige boliger, dels ved at stramme lovgivningen på en god måde. Tak.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er et par bemærkninger, så jeg vil bede ordføreren om at blive stående. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:04

Ole Birk Olesen (LA):

Det er lidt ved siden af emnet måske i dag, men jeg vil alligevel spørge Enhedslistens ordfører, fordi han sagde, at det at have en bolig er en menneskeret og det at tjene penge på andre folks behov for at have en bolig er særdeles kriminelt: Er det faktisk Enhedslistens holdning? Altså, det er ikke kriminelt i dag at tjene penge på at udleje boliger. Men er det Enhedslistens ønske, at det fremover skal være kriminelt at udleje boliger og tjene penge på andres behov for at ha-

ve en bolig? Ønsker Enhedslisten således at nationalisere hele udlejningsbranchen i Danmark?

KL 11:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:05

Lars Dohn (EL):

Det, jeg har nævnt om udnyttelsen af mangel på boliger, gælder der, hvor udlejerne gør det i form af ulovlige dusører. I hele spørgsmålet om, om det skal være muligt at tjene på udlejning af boliger, er det ikke nogen hemmelighed, at vi ønsker den private udlejningssektor gjort mindre, ved at der f.eks. er mulighed for, at almene boligselskaber kan gå ind og overtage i f.eks. tvangsauktionssituationer og andet. Men vi vil gerne have en anden vægtning i boligmassen til ugunst for den private udlejning. Det er ikke nogen hemmelighed.

K1 11:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen? Nej. Så er det fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 11:06

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Jeg er glad for, at ordføreren også synes, det er en vigtig problemstilling, at bolighajer udnytter folk. Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren: Hvordan vil ordføreren så være med til at skærpe straffen, når det nu ikke skal være i op til 1 år og 1 måned, hvilket også vil forøge forældelsesfristen?

Kl. 11:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:06

Lars Dohn (EL):

Det kunne f.eks. være i form af at forlænge forældelsesfristen. Det er noget af det, vi kunne gå ind og overveje. Men det kunne også være at skærpe mulighederne for at inddrage retten til at udleje boliger. Det kunne eventuelt i skrappe tilfælde være sådan, at samfundet simpelt hen inddrager de boliger, så det ikke er muligt at fortsætte den der kriminelle adfærd. Vi kan få undersøgt de der forskellige grader af muligheder.

Jeg vil opfordre Dansk Folkeparti til at erkende, at man er noget alene med det her forslag. Men selve tanken i forslaget er godt, og vi bør derfor prøve at se frem mod, at vi kan finde en fælles løsning.

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:07

Karina Adsbøl (DF):

Altså, nu er det jo ikke noget nyt, at vi somme tider står alene. Vi synes jo, at den her problemstilling er ret væsentlig, og uanset om vi står alene eller ikke gør, er det jo vigtigt, at vi kommer ud med vores meninger og holdninger om de her bolighajer. Og det havde da været endnu mere overraskende, hvis alle havde klappet i hænderne havde sagt: Yes, Dansk Folkeparti vil virkelig gøre noget mod de her bolighajer. Så jeg var jo nok forberedt på den dialog, vi har haft i dag.

Men hvad er så rimeligt, når man i så mange tilfælde overtræder lovgivningen og der ikke er nogen sanktioner af nogen som helst art? Altså, hvad er så rimeligt?

Kl. 11:08 Kl. 11:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Lars Dohn (EL):

Jamen det er det, vi gerne vil have belyst i udvalgsarbejdet, altså hvilke muligheder der er, når vi ser på det i sammenhæng, og også får set på hele lejeloven i sammenhæng, altså på, om der også på en lang række andre områder er behov for at stramme med hensyn til sanktioner. Så tingene skal ses som et hele.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

I Liberal Alliance vil vi gerne bruge den her debat til at grave et spadestik dybere end det, man har gjort hidtil i dag. Det er, som om alle andre partiers ordførere skøjter hen over en overflade, og nede under den overflade ligger selve problemstillingen bag dette beslutningsforslag.

Det store problem er jo hele den regulerede lejeboligmasse. Vi har en huslejereguleringslovgivning, som sørger for, at en stor del af udlejningsbyggeriet er prissat alt for lavt, i forhold til hvad markedslejen er. Folk er faktisk villige til at betale betydelig mere for de her lejeboliger, end lovgivningen tillader udlejer at opkræve. Det betyder, at når lovgivningen sætter prisen kunstigt lavt, opstår der et stort behov, et stort ønske hos forskellige mennesker, der søger en bolig, om at få lige præcis den bolig, fordi huslejen er sat kunstigt lav.

Det vil sige, at en udlejer, der står med en bolig, som vedkommende måske kun må tage 3.000 kr. i husleje for om måneden, mens der er en masse lejere, der er villige til at betale f.eks. 5.000 kr., jo har den mulighed at sige til lejerne, at de skal betale 3.000 kr., men eftersom de er villige til at betale meget mere, skal der bare lige betales et beløb under bordet. Det er det, der er problemstillingen bag det her. Det er, at vi har den her huslejereguleringslov.

Det er også derfor, at Dansk Folkepartis ordfører, fru Karina Adsbøl, i dag taler så meget om unge mennesker, der flytter til en ny stor by uden et netværk. Det er lige præcis de unge mennesker uden netværk i den nye store by, som ikke har nogen mulighed for at komme i nærheden af de boliger. De besættes jo af folk med netværk. Det er dem, der kender hinanden. Det er udlejerens venners børn. Det er udlejerens venner. Det er folk med forbindelser. Det er ressourcestærke mennesker, som først og fremmest har muligheden for at få de lejligheder. De unge mennesker, som flytter til byen, har ikke de netværk, der gør det muligt for dem. Den eneste måde, de kan komme ind på markedet på, er ved at overbevise udlejeren om, at han så i det mindste kan få klingende mønt i stedet for at give udlejningsboligen til sine venner og til sine venners venner.

Problemstillingen her skal løses ved at afskaffe huslejereguleringen. Det skal være muligt ved nyudlejning af boliger at tage den husleje, som folk er villige til at betale, så der kommer et boligmarked i balance, hvor efterspørgslen svarer til udbuddet. Så fordi Liberal Alliance synes, at hele lovgivningen bag det her er forkert og burde afskaffes, vil vi selvfølgelig heller ikke være med til at hæve straffen for brud på den her lovgivning. Det er klart, at har man et lovbrud, skal der være en straf. Men det er for meget forlangt at mene, at vi, der mener, at den lovgivning er helt forkert, skal mene, at straffen skal være endnu højere.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 11:12

Karina Adsbøl (DF):

Ordføreren holdt en spændende tale. Vi kom ind på huslejereguleringsloven, og vi snakker jo ellers om lejelovens § 6, men jeg synes, det var interessant. Ordføreren siger jo nogle spændende ting i sin ordførertale, men det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er, hvordan Liberal Alliance forholder sig til det, at man ønsker at øge straffen. Jeg kan forstå, at det ønsker Liberal Alliance ikke. Men hvad skal der så til af sanktioner, når man gang på gang overskrider lovgivningen, ud over at lave det hele om?

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Ole Birk Olesen (LA):

Der er jo folk, der hver dag bryder forskellige love, uden at Dansk Folkepartis ordfører på området står hernede i salen og kræver højere straf. Altså, hver dag er der folk, der går over for rødt. Alligevel står Dansk Folkepartis trafikordfører ikke hernede og kræver, at straffen for at gå over for rødt skal forhøjes for at komme dette enorme problem til livs.

Så argumentationen holder bare ikke. Man kan ikke sige, at fordi der sker et lovbrud, skal der være en højere straf. Det sker hele tiden på alle mulige områder, uden at vi herinde mener, at der skal højere straf til.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker fru Karina Adsbøl ordet igen? Ja. Fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:13

Karina Adsbøl (DF):

Så må jeg høre ordføreren: Synes ordføreren ikke, det er problematisk, når en anklager fra Københavns Politi går ud og erkender, at det er svært at få dømt de her bolighajer på grund af den nuværende forældelsesfrist?

Jeg mener ikke, at man kan sammenligne det at gå over for rødt med det at kræve så mange penge under bordet fra andre mennesker. Den sammenligning synes jeg bare ikke helt hænger sammen.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:14

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes stadig væk, at der skøjtes hen over overfladen, i stedet for at der tages fat om problemet, som er, at vi har en kunstig lav husleje på et boligmarked, og det ansporer til, at udlejer og lejer kan møde hinanden med penge under bordet, hvis udlejer da ikke i stedet bare skal give lejeboligen til sine venner og sine venners venner. Det er det, der er problemstillingen.

De unge mennesker, som Dansk Folkepartis ordfører bekymrer sig for, ville jo ikke komme ind i de lejeboliger, selv ikke hvis man med et trylleslag kunne fjerne al betaling under bordet. Så er det nogle andre, der får dem. Deres eneste mulighed for at komme ind i de lejeboliger, deres eneste mulighed for at tilbyde udlejer noget, som overhovedet gør udlejer interesseret i at udleje til dem i stedet

for at udleje til sin nabos børn eller sine venners børn, er den pose penge under bordet. Ellers ville boligen ikke være der til dem.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Lars Dohn (EL):

Nu er det jo velkendt, at Liberal Alliance har et noget anderledes syn på boligen som en menneskeret. Det er jo en vare, kan vi forstå, og det bliver sagt tit og ofte.

Boligreguleringsloven er ikke problemet. Det, der er problemet, er mangelen på betalelige boliger, og derfor er det faktisk af meget stor betydning for et samfund, at man har et stort udbud af betalelige boliger. Prøv at se, hvordan krisen ikke har udviklet sig på samme måde i Sverige, som har et stort antal lejeboliger, og i Tyskland, som også har et stort antal lejeboliger. Så derfor er boligreguleringsloven løsningen. I de kommuner – jeg bor selv i sådan en – hvor boligreguleringsloven ikke gælder, har man et wild west-marked, hvor huslejenævnet færre sanktionsmuligheder end de steder, hvor man har boligreguleringsloven gældende. Så jeg vil gerne have en kommentar til, om det virkelig er wild west-tilstande, vi skal have, om det er det, der vil løse Danmarks boligproblemer?

Kl. 11:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:16

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg køber ikke præmissen om, at der er mangel på betalelige boliger. Der er boliger derude, men det er ikke sikkert, at man lige har råd til den bolig, man gerne vil have. Det er ikke sikkert, man har råd til en treværelses på Nørrebro f.eks. Det kan godt være, at man ikke har råd til det, og så kan det jo være, at man i stedet skal bo i Glostrup, hvor den treværelses koster lidt mindre, eller Hvalsø eller i Ringsted. Det er også en mulighed. Jeg synes også generelt, at der er en mangel på betalelige Mercedesbiler. Jeg har ikke råd til dem. Jeg ville gerne have en, men jeg er ikke sikker på, at jeg ville få en Mercedesbil, selv om Folketinget vedtog, at Mercedesbiler kun måtte koste 100.000 kr. Så tror jeg bare, at Mercedes ville holde op med at sælge dem. Sådan er det jo også med boliger. Hvis man sætter prisen kunstigt lavt, er der ingen, der vil være boligudlejere, og så er der ingen boliger til rådighed for folk.

Kl. 11:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 11:17

Lars Dohn (EL):

Nu er det jo, fordi der er forskel på Mercedesbil og en bolig er, at man kan leve et ganske udmærket liv uden en Mercedesbil. Jeg synes, at jeg har et ganske udmærket liv uden sådan en. Jeg kan godt se stjerner andre steder end på køleren, men derimod kan man ikke have et godt liv uden en god bolig, og problemet er jo, at boligreguleringen omfatter færre og færre boliger, fordi alt, hvad der er bygget efter 1991, i princippet jo har fri huslejefastsættelse, hvis det er noteret i lejekontrakten. Så derfor er der altså en kæmpe forskel på biler og på boliger. Jeg vil godt have ordføreren til at erkende, at det at have en bolig er en nødvendighed, og når man nævner København, er prisniveauet jo sådan oppe, at en hel række faggrupper, som f.eks. sygeplejersker og lærere, har svært ved at bo i området, fordi boligerne ikke er til at betale.

Kl. 11:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:18

Ole Birk Olesen (LA):

Men det er jo fuldstændig rigtigt, at det at have en bolig er en forudsætning - især i et klima som det danske - for at kunne have et ordentligt liv, i det hele taget for at overleve, men det er jo ikke en forudsætning for at overleve og have et ordentligt liv, at den bolig lige præcis ligger i København. Den kunne jo lige så godt ligge i f.eks. Glostrup, som i hvert fald er lidt uden for Københavns Kommune, eller i Ringsted. Jeg tror da ikke, at Enhedslistens ordfører vil benægte, at der faktisk findes billigere boliger, når man bevæger sig uden for København. Så jeg sætter jo spørgsmålstegn ved det her med, at det ikke er muligt for alle at få en bolig i Danmark. Det mener jeg bestemt det er. Men det er ikke muligt for alle at få en bolig på Kongens Nytorv, for nogle mennesker har ikke råd til en bolig på Kongens Nytorv, og det er heller ikke muligt for alle at have råd til en bolig på f.eks. Nørrebro, men så kan man jo flytte lidt længere væk. Der er masser af familier, om hvem man ikke kan sige, at de er svage, som i de foregående år, hvor priserne på boligmarkedet steg meget, flyttede uden for København, flyttede langt væk fra København. Så det kan man også gøre, hvis man ikke tilhører f.eks. middelklassen.

Kl. 11:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere bemærkninger. Herefter er det den konservative ordfører, fru Benedikte Kiær.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Det Konservative Folkeparti er enige i formålet med dette beslutningsforslag, nemlig at skærpe straffen for overtrædelse af lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning, dvs. den såkaldte dusørbestemmelse. Der har været nogle kedelige eksempler på, at folk gentagne gange har overtrådt lovgivningen, på trods af at man kan straffes med bøde og fængsel i op til 4 måneder samt skal betale det tilbage, som man har opkrævet.

Derfor er vi enige med Dansk Folkeparti i, at vi skal kigge på det her område, men i forslaget er vi faldet over nogle ting, som vi håber vi kan drøfte i udvalgsbehandlingen. Bl.a. står der i forslaget, at straffen skal være 1 år og 1 måned, og det er så skitseret som et diktat. I forvejen står der, at der er en strafferamme op til 4 måneder, og en af de ting, vi gerne vil drøfte, er, om der mon ikke skulle stå, at der skal være en strafferamme på op til 1 år og 1 måned, ligesom vi gerne vil have undersøgt, hvorfor man lige præcis foreslår 1 år og 1 måned. Det er nogle af de spørgsmål, som vi ser frem til at drøfte i udvalgsbehandlingen, og vi håber på, at vi kan finde frem til en tekst, som vi kan blive enige om.

Kl. 11:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Karina Adsbøl (DF):

Jeg vil godt forklare, hvorfor der står 1 år og 1 måned. Det er sådan, at det jo har med forældelsesfristen at gøre. Derfor skal det være 1 år og 1 måned, for ellers kan forældelsesfristen ikke stige til 5 år. Det er simpelt hen den rådgivning, jeg har fået i forbindelse med det her

beslutningsforslag. Det er simpelt hen forældelsesfristen, der afgør det

Kl. 11:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:21

Benedikte Kiær (KF):

Det er netop der, vi fra De Konservatives side har et problem med, at der i beslutningsforslaget meget konkret står, at straffen skal være 1 år og 1 måned. Jeg håber på, at vi kan tale om det og så ellers følge gængs praksis med, at man beskriver, hvad strafferammen er.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:22

Karina Adsbøl (DF):

Hvis det ikke er over 1 år og 1 måned, øges forældelsesfristen heller ikke. Det er derfor, det specifikt står sådan. Jeg forstår da godt, at ordføreren undrer sig, men jeg håber, ordføreren har fået svar på, hvorfor det er skrevet sådan.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Benedikte Kiær (KF):

Ja, det har jeg, men jeg håber på, at vi kan finde frem til, om det er muligt at arbejde med beslutningsforslaget på anden vis, også i forhold til forlængelsesfristen, for fra Konservatives side har vi det svært med, at der i en lovgivning specifikt står, hvad straffen for at overtræde den lovgivning skal være, for vi mener egentlig, at man skal tilkendegive en strafferamme.

Kl. 11:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:23

(Ordfører for forslagstillerne)

Karina Adsbøl (DF):

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti mener, at det er et utrolig vigtigt emne, når vi gang på gang oplever, at der er nogle bolighajer derude, som udnytter mennesker. Det synes vi selvfølgelig også der skal handles på. Det er det, jeg har prøvet med det her beslutningsforslag, som vi har gennemgået i dag. Jeg kan forstå, at der er rigtig mange – delte – meninger, men jeg vil også sige, at det her beslutningsforslag jo handler om at gøre den her forældelsesfrist længere og øge straffen. Vi skal jo også sende det signal til de her bolighajer, at det vil vi simpelt hen ikke være med til. Jeg er godt klar over, at beslutningsforslaget er en del af en værktøjskasse, og at det også handler om, at der er et bredt boligmarked med nok varer på hylderne. Så jeg håber da, at vi i hvert fald gennem udvalgsarbejdet kan arbejde videre med det på den ene eller den anden måde.

Så vil jeg da godt på forhånd sige tak for debatten og specielt også tak til Venstre og Konservative for, at de i hvert fald er villige til også at gå ind i den her dialog. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren også, ligesom alle dem, der har udtalt sig til Ekstra Bladet om det, i hvert fald vil være villig til at skærpe sanktionerne og straffen,

for jeg ved ikke rigtig, om det er tilfældet i dag, at sanktionerne skal skærpes. Men tak for debatten.

KL 11:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så har ministeren bedt om ordet.

Kl. 11:25

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Når jeg har bedt om ordet en gang mere, er det, fordi der blev rejst nogle spørgsmål undervejs i debatten, som jeg godt vil prøve i hvert fald at give et foreløbigt svar på. Men først og fremmest vil jeg sige tak til fru Karina Adsbøl og DF for at rejse debatten, for det er vigtigt, at der er fokus på den del af det.

Der bliver refereret til en politianklager, der siger, at det er vanskeligt at få nogen dømt efter de her paragraffer, fordi forældelsesfristen er der, men man kan sige, at problemet er, at der stort set ikke er blevet rejst nogle sager. Der er sager, der kører i pressen og løbende popper op, og det er alvorligt. Og jeg har hørt alle partier sige, at det er en alvorlig sag, når man udnytter den situation, at der er boligmangel, til at afpresse især unge mennesker til at betale en dusør. Derfor tror jeg, at alle – det hørte jeg alle ordførere sige i dag – synes, det er en alvorlig problemstilling, når vi ender der, at der er unge, der bliver presset.

Vi må også erkende, at vi i virkeligheden er der, hvor vi har et boligmarked, der uanset temperaturen er fuldstændig fastfrosset, og det betyder jo, at man ikke flytter videre fra nogle af de der boliger, som mange unge kunne komme ind i, fordi man ikke får arbejde, kommer i job. Derfor er det en særlig situation, vi er i i øjeblikket.

Men jeg vil gerne sige til hr. Lars Dohn fra Enhedslisten, at jeg generelt tror, det er vigtigt, at vi følger boligmarkedet, og derfor har regeringen også i regeringsgrundlaget sagt, at vi skal se på, hvordan vi bygger billigere ungdomsboliger og ældreboliger. Det er da noget af det, vi skal kigge på undervejs. Derudover tror jeg, vi skal være i en løbende dialog med kommunerne, der jo er dem, der skal sikre boligforsyningen i den enkelte kommune.

Så udspandt der sig også en diskussion med hr. Ole Birk Olesen om den omkostningsbestemte husleje og boligreguleringen, og det er jo ingen overraskelse, at Liberal Alliance mener, at markedet skal klare det hele, men jeg husker da, hvordan den borgerlige blok tabte valget tilbage i 1998 på det. Og det er interessant at høre, om andre borgerlige partier går ind for den del af det. Det vil være meget interessant, for så vil vi da miste de sidste billige boliger i København og de større byer – hvis det var det, man mente.

Men når det er sagt, er forudsætningen for det jo, at vi sikrer, at der er en ordentlig regulering, det er, at vi sikrer, at der er boliger nok til rådighed, og at vi igen kommer ud af den finanskrise, vi er i, ved at få skabt arbejdspladser.

I forhold til ungdomsboliger følger vi løbende markedet, men det er en kendt sag, at vi i de store universitetsbyer har sådan nogle pukler, at det går op og ned, og også, at boligmarkedet er fastfrosset. Så det er noget af det, vi løbende vil følge.

Så rejste hr. Lars Dohn spørgsmålet om huslejenævn og det at følge de afgørelser. Jeg vil godt her fra talerstolen i dag tilkendegive, at det er noget af det, vi skal prøve at se på, altså hvordan vi kan styrke huslejenævnene. Jeg tror, at både udlejerorganisationer og lejerorganisationer er optaget af, hvordan vi styrker huslejenævnenes beføjelser også i forhold til de afgørelser, der bliver truffet.

Så vil jeg sige, at det er blevet tilkendegivet, at man ikke kan støtte det her med bare at forlænge strafferammen for overtrædelse af loven, altså her til 1 år og 1 måned. Vi vil gerne hjælpe til med under udvalgsarbejdet at få belyst, hvad det er for nogle mekanismer, der ligger bag, og hvordan vi kan styrke oplysningspligten, og om der i øvrigt er andet, vi kan gøre i forhold til det, for jeg tror, vi alle sammen tager afstand fra de her bolighajer. Problemet er, som

jeg sagde, at der ikke er nogen, der er blevet dømt efter de her paragraffer – som det er mig oplyst – og derfor kan jeg ikke forstå, hvordan en politianklager kan sige, at det er svært at få nogen dømt, for der er ikke nogen, der er blevet det. Det er vigtigt at få de her sager frem, og jeg tror også, vi skal drøfte med lejer- og udlejerorganisationerne, hvad vi kan gøre i fællesskab her. Men vi er altså indstillet på at tage drøftelsen, vi er indstillet på at besvare spørgsmål i udvalgsarbejdet, og så må vi i fællesskab se på, hvad vi så i øvrigt kan gøre. Men tak for en god diskussion, en god debat.

Kl. 11:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række bemærkninger. Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ministeren. Med hensyn til at der ikke er nogen, der er blevet dømt, så synes jeg, at man skal vende den om og spørge: Jamen hvorfor er der ikke nogen, der er blevet dømt? Er det på grund af den her forældelsesfrist, at der ikke er nogen, der er blevet dømt? Det synes jeg jo er væsentligt at tage med.

Men jeg skal bare lige høre, om jeg skal forstå ministeren sådan, at han ikke vil være med til at øge straffen eller lave sanktioner mod bolighajerne, og at han ikke vil være med til at forlænge forældelsesfristen.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:29

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

I min tale gav jeg udtryk for, at jeg faktisk synes, at strafferammen er god nok, som den er. Men jeg tror, at vi skal få belyst, hvad det er for nogle mekanismer, der ligger bagved, og hvordan vi også sikrer, at boligmarkedet er tilstrækkeligt. Jeg tror ikke på det med bare at sige, at der skal være en straf på 1,1 år, når der ikke er blevet rejst nogen sager om det. Det er sådan, som også ordføreren for Socialdemokraterne, Jan Johansen, sagde, at hvis man flytter forældelsesfristen, ja, så risikerer vi bare, at folk står frem efter 5 år, og så er der gået endnu længere tid med det. Men vi tager skarpt afstand fra det.

Det, jeg indbød til, var i virkeligheden en drøftelse i udvalget af, hvad der er af muligheder, for så kan der stilles spørgsmål under udvalgsbehandlingen, og vi kan tage en konstruktiv drøftelse af tingene. For jeg tror ikke, vi løser det her problem alene ved strafferammen, for der er ikke nogen, der er blevet dømt, der er ikke nogen sager, der er blevet indbragt, og der har lejerorganisationer og udlejere faktisk en stor opgave i at få det her afdækket og hjælpe os med at få rejst nogle sager.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:30

Karina Adsbøl (DF):

Jeg forstår ikke, at ministeren siger, at der ikke er rejst nogen sager, for der er jo rejst nogle sager. Det siger LLO, og de kører jo også sager mod de her bolighajer. De er bare så snu, at de er svære at få ram på.

Jeg er da enig med ministeren i, at der skal en større værktøjskasse til. Det er jo tit og ofte sådan, når man skal hænge en hylde op, at man ikke kan bruge en hammer, men skal bruge en boremaskine, rawplugs og alt muligt andet. Så det her forslag er jo en del af en

værktøjskasse, og selvfølgelig er der andre ting, man kan tage med ind over

Jeg spurgte til det for bare lige at være sikker på, at ministeren ikke vil være med til at forlænge forældelsesfristen og heller ikke vil være med til at øge strafferammen.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:31

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg har jo sagt i min indledning, at jeg egentlig synes, at det ligger, hvor det skal ligge. Men jeg vil gerne tage afstand fra det. Lad os se på, hvad det er for nogle værktøjer, som fru Karina Adsbøl snakker om vi har i værktøjskassen. Det kan godt være, at det var mig, der udtrykte mig forkert, men jeg vil sige, at mig bekendt er der ikke nogen, der er blevet dømt efter den her paragraf – sådan kan jeg udtrykke det. Men lad os da prøve at gå i dialog om, om der er oplysninger til det, om vi kan flytte boligmarkedet, om der er ting, vi løbende kan se på med hensyn til det her. Og der er jo ikke nogen, der bliver dømt af det, der bliver stort set ikke rejst nogen sager, så det er et problem. Det popper løbende op i pressen, jeg ved bare ikke, hvor stort det her problem er.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren spørger, om vi kan huske, at de borgerlige partier tabte valget i 1998 på at have et programpunkt om, at huslejedannelsen skulle være fri. Jeg husker da nok, at det var en del af valgkampen fra Venstres side, at det blev fremdraget af Socialdemokraterne, og at Venstre efterfølgende tabte valget marginalt.

Jeg vil så høre ministeren, om han kan huske, at Socialdemokraternes partiformand og statsminister Poul Nyrup Rasmussen dengang forsikrede, at han, Socialdemokratiet og regeringen ikke ville røre ved huslejereguleringen, hvorefter man – efter valget – gjorde det alligevel. Kan ministeren huske det?

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er jeg jo i den situation, at jeg faktisk er ældre end hr. Ole Birk Olesen, så jeg kan godt huske og oven i købet lidt længere tilbage, end hr. Ole Birk Olesen kan.

Jeg vil bare sige, at det er afgørende for Socialdemokraterne, at vi ikke ændrer på den måde, hvorpå vi har den omkostningsbestemte husleje. Der er muligheder for renoveringer efter § 5, stk. 2, osv., og det er afgørende vigtigt, at vi har boligreguleringen. Jeg synes, at hr. Lars Dohn i virkeligheden havde fuldstændig ret, da han sagde, at det, der er vigtigt, er, at boligforsyningen i en by eller et område er i orden. Det er sådan set det, der er det vigtigste i den diskussion.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:33 Kl. 11:35

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen ministeren er da ikke forpligtet til at svare på spørgsmålet, hvis han ikke ønsker det. Ministeren kan bare sige, at det er et spørgsmål, han ikke ønsker at svare på, i stedet for at snakke udenom.

Jeg spurgte, om ministeren kan huske, at Poul Nyrup Rasmussen i 1998 gik til valg på ikke at ville røre ved huslejereguleringen og så efterfølgende gjorde det alligevel. Kan ministeren huske det? Og synes ministeren på den baggrund – hvis ministeren kan huske det – at det er rimeligt at klandre de borgerlige partier for at sige, hvad de faktisk ønskede at gøre, i stedet for at klandre sit eget parti for at sige noget andet end det, man faktisk gjorde efter valget?

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, at hr. Ole Birk Olesen jo elsker at komme i diskussion om alt mulig andet, end hvad selve diskussionen og debatten handler om, men jeg vil da jeg gerne sige, at vi ikke er indstillet på at give boligmarkedet frit. Vi er ikke underlagt det der markedskrav, som hr. Ole Birk Olesen åbenbart opererer efter, nemlig hvor alt skal gives frit, og så overlader vi de svageste til sig selv, og så kan de i øvrigt bo i omegnen af København, hvis de ikke har råd til at bo herinde i København. Altså, den diskussion må hr. Ole Birk Olesen tage med sine fæller i Liberal Alliance, men jeg fornemmer, at der ikke er flertal for det i Folketinget, og vi går altså ind for, at der er en boligregulering i København også.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Louise Schack Elholm (V):

Nu stillede ministeren sådan set også os et spørgsmål. Ministeren spurgte nemlig, om vi går ind for fri huslejeregulering. Nu er det ikke normalt, at man stiller spørgsmål, når man står deroppe på talerstolen, men jeg vil da alligevel gerne svare, for vi mener faktisk det samme her efter valget, som vi mente før valget, hvor vi også var imod at fjerne huslejereguleringen. Så der har vi ikke ændret synspunkt, og sådan har vi det traditionelt, nemlig at det, vi siger før valget, mener vi også efter valget, og det er ikke alle, der har det sådan.

Jeg har godt lagt mærke til, at der er en skævvridning i Folketinget, i forhold til hvad man mener før og efter valget, altså om det er det samme, men det er altså det samme for os. Så der har vi ikke ændret standpunkt. Vi går stadig væk ind for huslejereguleringen, som den er. Vi fastholder den sikkerhed, der er på nuværende tidspunkt.

Jeg glæder mig over, at ministeren gerne vil gå positivt ind i det her arbejde og hjælpe til i udvalgsarbejdet – det glæder jeg mig meget over. Jeg har da bl.a. undret mig over, at ministeren ikke mener, at der er kørt nogen sager mod de her bagmænd, men det siger Ekstra Bladet at der har; men det kan være, at ministeren vil oplyse lidt mere om det i udvalgsarbejdet.

Kl. 11:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil gerne kvittere for Venstres holdning til det; det er rart at vide, at der er en stor opbakning til den måde, vi regulerer boligmarkedet på nu. Jeg fik vist udtrykt mig forkert, for, så vidt jeg ved, er der ikke nogen, der er dømt efter de her paragraffer – det sagde jeg også i mit sidste svar. Det er i hvert fald det, der er mig oplyst, men jeg skal gerne tjekke op på det, således at vi er sikre på det i forhold til den del af sagen. Det er jo vigtigt at få de her sager frem, for jeg tror, at vi i alle partier tager afstand fra den del af det.

Lad os så i udvalgsarbejdet afdække, hvad det er, vi har muligheder for, for jeg tror ikke bare, at man kun kan straffe sig ud af det her. Man er også nødt til at se på, hvordan vi får sagerne frem i lyset. Altså, det er ikke altid det, at man bare straffer hårdere, der sikrer, at vi får retstilstanden til at fungere og virke derude.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 11:36

Louise Schack Elholm (V):

Jamen se, det er jo netop relevant, at der rent faktisk har kørt sager, men at der ikke er fældet dom, for er det så rent faktisk det her med forældelsesfristen, der er årsag til, at der ikke er fældet dom, eller hvad er det præcis, der er årsagen til det? Derfor glæder jeg mig da til, at vi i udvalgsarbejdet kan se nærmere på, hvad baggrunden er for det her. Har det simpelt hen noget at gøre med, at man ikke kan nå at føre sagerne frem, inden forældelsesfristen er udløbet, eller er det, fordi man ikke kan bevise det? Det er jo spørgsmålet.

Vi er jo i hvert fald interesseret i at sikre, at man har en retssikkerhed, og at man ikke som lejer står i et tomrum med hensyn til retssikkerhed.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:36

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lad os få afdækket det. Og så vil jeg sige bare sådan helt stilfærdigt, at V og K og DF jo har haft magten i 10 år, og da har man ikke fundet grund til at ændre på det, men jeg går gerne ind i det positive arbejde her. Hvis man har ændret holdning i de berørte partier, så kan vi i hvert fald få afdækket, hvad der er årsagen til det her. Det er jeg sådan set enig i, men jeg synes i virkeligheden, at både strafferammen og forældelsesfristen harmonerer meget godt i forhold til det her. Men lad os få afdækket, hvad der kan være.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til By- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Anden næstformand (Søren Espersen): Ministeren.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og ligningsloven. (Ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, udvidelse af medgiftsordningen, opretholdelse af tilladelse som led i krisehåndtering og Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn). (Fremsættelse 01.02.2012).

Kl. 11:37

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Igen må jeg konstatere, at Venstre brillerer med sit fravær, så vi starter med Socialdemokraternes ordfører, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Det foreliggende lovforslag udmønter en del af den brede aftale om bankpakke IV. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at anerkende den brede kreds af partier, der viser ansvar ved at deltage i arbejdet om rammerne for den finansielle sektor i Danmark. Det er en kreds, der viser handlekraft og har gjort det under den forrige regering, og som også gør det under den nuværende. Det så vi bevist, da vi for kort tid siden godkendte det statslige engagement i fusionen af Vestjysk Bank og Aarhus Lokalbank.

Forslaget, som vi behandler i dag, indeholder tre hovedpunkter: dels en ændret finansieringsform af Garantifonden for Indskydere og Investorer, dels ændrede regler for Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med krisehåndtering og videregivelse af oplysninger til Finansiel Stabilitet A/S, dels en udvidelse af medgiftsordningen.

Først et par ord om finansieringen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Formålet med lovforslaget er at sikre en jævn og forudsigelig belastning af den finansielle sektor i forbindelse med dennes bidrag til fonden. Med den nuværende ordning vil sektoren umiddelbart efter en eventuel lukning af et nødlidende pengeinstitut blive opkrævet et beløb til dækning af fondens udgifter, dog højst 2 promille af indlånsmassen på et år. Med den nye ordning vil sektoren som udgangspunkt blive opkrævet et fast beløb, 2,5 promille af de dækkede nettoindskud svarende til cirka 1,8 mia. kr. hvert kalenderår uanset fondens udgifter, indtil fondens formue udgør samlet 1 pct. af de dækkede nettoindskud. Det er således fortsat den finansielle sektor, som skal finansiere fonden. Forskellen er blot, at pengeinstitutterne bidrager med et fast beløb hvert år i stedet for svingende og uforudsigelig bidrag. Denne ændring imødekommer i øvrigt branchens ønske om en mere jævn belastning hen over året af de udgifter, der er forbundet med fonden.

Lovforslaget indeholder også forslag vedrørende Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med krisehåndtering og videregivelse af oplysninger til Finansiel Stabilitet A/S. Videregivelse kan være relevant, i forbindelse med at et institut bliver nødlidende. En mulighed for, at Finanstilsynet tidligere kan videregive fortrolige oplysninger til eventuelle interessenter, herunder myndigheder og andet, vil medvirke til, at der bedre og hurtigere kan afdækkes løsningsmuligheder i relation til igangsættelse af en eventuel redningsproces. Det er et tiltag, som både er i auktionærers, bankkunders, samfundets og medarbejdernes interesse, fordi det sikrer stabilitet. Både Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet A/S har til

formål at fremme den finansielle stabilitet, hvorfor det er nødvendigt og essentielt, at der kan udveksles oplysninger til brug herfor.

Endelig indeholder lovforslaget en formalisering af det aktstykke, som Finansudvalget vedtog kort efter aftalen om bankpakke IV vedrørende en udvidelse af medgiftsordningen. Formålet er at give større incitament til, at sunde pengeinstitutter vil overtage hele eller dele af et nødlidende institut.

Det er afgørende for Socialdemokraterne, at det foreliggende lovforslag ikke ændrer på det grundlæggende princip, at banksektoren selv skal betale omkostningerne ved afvikling af usunde banker, og Socialdemokraterne kan derfor støtte lovforslaget.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:42

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Man fristes til at sige, at det er dyrt at være bank i Danmark, og at det dermed også er dyrt at være dansker, for vi ved jo godt, hvor regningerne ender, og når man pålægges flere restriktioner og flere regelkrav og flere byrder, ja, så medfører det selvfølgelig også, at bankerne prøver at finansiere de her ting ad anden vej. Det burde man måske være negativt indstillet over for, men det er vi sådan set ikke, fordi alternativet ville være meget, meget værre. Det er vigtigt, at vi har en banksektor i Danmark, som er progressiv, som er troværdig, og som er engageret, og det betyder, at vi er nødt til at have de her rammevilkår på plads.

Det lovforslag, vi behandler nu, er jo et lovforslag, som udspringer af en aftale indgået den 25. august 2011 mellem den daværende VK-regering og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, SF og Socialdemokraterne – altså så at sige hele Folketinget. I den forbindelse blev det aftalt, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe, som skulle se nærmere på finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, da fondens formue skal øges i perioden 2013-2027 for at styrke fondens situation.

Som ordføreren for Socialdemokraterne var inde på, indeholder det her lovforslag flere delelementer, bl.a. ændringen af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, således at der fremover fastsættes et fast årligt bidrag for pengeinstitutternes betaling til fonden. Formålet hermed er jo at tilvejebringe en mere jævn og forudsigelig belastning af pengeinstitutterne, således at pengeinstitutterne ved, hvad de kan regne med, og ikke får alt for store uforudsete udgifter.

Samtidig foreslås opgaven under den nuværende afviklingsafdeling i garantifonden udvidet til også at omfatte restrukturering, og fremover skal den også kunne dække udtrædelsesomkostninger fra en datacentral med det klare formål at øge sunde pengeinstitutters interesse for at overtage nødlidende institutter. Det er selvfølgelig noget, som vi kan se har været gældende i forbindelse med de forskellige mindre banker, som har været i uføre i Danmark. Vi har selvfølgelig alle sammen en interesse i at sikre investorerne, så vidt det er muligt, men i særdeleshed at sikre bankens kunder fortsat sunde bankforretninger.

Så er der også i forbindelse med det her lovforslag en ændring, som gør, at man kan sikre en mere hensigtsmæssig afvikling eller overdragelse af et nødlidende pengeinstitut, som ikke opfylder de gældende solvenskrav. Og der er jo fastsat en række krav til det inden for Finanstilsynets arbejde. Fremover bliver der mulighed for, at et nødlidende institut kan opretholde sin tilladelse i en kortere periode efter instituttets sammenbrud. Det er også med til at styrke mulighederne for, at i hvert fald de sunde elementer får lov til at fortsætte.

Så er der nogle ændringer omkring noget med Finanstilsynets tavshedspligt, hvor man får en øget beføjelse til at videregive ellers fortrolige oplysninger til andre myndigheder, men også til potentielt overtagende virksomheder, som er interesserede i at overtage nødlidende pengeinstitutter.

Sidst, men ikke mindst indeholder lovforslaget også en udvidelse af medgiftsordningen, således at der bliver et større incitament til, at sunde institutter vil overtage hele eller dele af nødlidende institutter. Og det er jo noget, som sådan set er en fordel for alle i det danske samfund, for hvis man er kunde i en bank og den kommer i økonomisk uføre, kan det absolut være en fordel, hvis det lykkes at få alle de sunde dele videreført enten hos et andet kreditinstitut eller på andre ejervilkår.

Det er et omfattende lovforslag, som indeholder mange forskellige delelementer, men samlet set er det et lovforslag, som gør vores bankers troværdighed væsentlig bedre i Danmark. Det er en del af vores finansielle stabilitet, og det er en del af bankaftalen. Og det betyder selvfølgelig også, at Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Frank Aaen (EL):

Det er jo, som det er blevet sagt, en fortsættelse af de bankpakker, der har spændt milliarder ud som sikkerhed og garanti for bankerne. Og det har man gjort på den efter vores opfattelse fuldstændig ukloge måde, at staten har overtaget alt det, der er tab i, hvorimod det, der er sundt og overskud i, er blevet privatiseret så hurtigt som overhovedet muligt.

Den politik er anderledes end den, der er ført i andre lande. Jeg så forleden dag en opgørelse i Ugebrevet A4, hvor de siger, at havde man nu f.eks. ikke bare spændt en garanti ud under Danske Bank, men sagt, at man ville have aktier i stedet for, kunne staten have tjent 25 mia. kr. alene på Danske Bank.

Synes Dansk Folkeparti ikke, at det i virkeligheden er en dum linje at fortsætte, altså hvor det er sådan, at vi lader det sunde blive privatiseret, så bankaktionærerne bliver ved med at tjene penge, hvorimod vi bare overtager alt det dårlige?

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Man har forskellige måder at gøre det på. Det, som ordføreren henviser til, er jo en redegørelse, som er kommet som et partsindlæg i den her diskussion.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, om situationen ville have været anderledes, hvis vi havde ageret anderledes. Det, som hr. Frank Aaen gør, er jo at kigge tilbage. Vi prøver sådan set at kigge frem. Det er altid nemt at gøre sig klog på, hvad man skulle have gjort for ½ år siden eller for 2 år siden, tilbage i 2008, hvor finanskrisen gjorde sit indtog i den europæiske banksektor.

Jeg synes, det er en god aftale, vi har lavet. Jeg synes faktisk også, at vi kan se, at den måde, der er blevet taget mod de her stramninger på i Danmark, faktisk har gjort, at vi kan se, at Danmark er et sted, hvor man tør placere sin risikovillige kapital. Danmark er et sted, hvor der er stor tiltro til banksektoren, og den har man også som socialist – det er hr. Frank Aaen jo stadig væk, går jeg ud fra – en stor interesse i at have, fordi man som socialist jo elsker at bruge andre folks penge. Banksektoren er altså med til at generere penge til Danmark og dermed til vores fælles velstand.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:48

Frank Aaen (EL):

Vi tager debatten om kapitalisme, liberalisme og socialisme en dag, hvor det er på dagsordenen. Jeg vil bare sige, at det er meget klogt, når man bevæger sig fremad, at man lige overvejer, hvordan den vej, man lige har gået på, ser ud. Så bliver man også lidt klogere på, hvordan vejen ser ud fremad. Og det er jo det, jeg spørger til.

Man kan nu se, at bankaktionærerne har scoret kassen på en krise, de har skabt. Folk bliver fyret i tusindvis, vi har gældskrise i hele Europa, og vi har underskud på statsbudgettet i Danmark. De eneste, der er kommet rigtig godt igennem krisen, er i virkeligheden bankaktionærerne.

Så spørger jeg bare helt stilfærdigt, om man ikke skal kigge på de erfaringer, der har været, og se, at den danske stat ved at have optrådt på en anden måde alene i forbindelse med redningen af Danske Bank kunne have tjent 25 mia. kr. Og det er altså en ekspertvurdering, man kan godt kalde det et partsindlæg, der siger, at havde vi i Danmark her gjort som i andre lande, havde den danske stat tjent 25 mia. kr. Det kunne vi da have fået ret meget hjælp til de ældre for, kunne vi ikke?

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan få rigtig meget godt for 25 mia. kr., men jeg synes også, at vi er nødt til at understrege, at det altså er fiktive 25 mia. kr., som hr. Frank Aaen hentyder til. Det er et partsindlæg, og det er en beregning, som der kan stilles mange spørgsmål til.

Det vigtige er, at vi i Danmark i den situation, som vi er i og har været i gennem flere år, hvor vi har en finansiel krise, stabiliserer og stimulerer vores bankvæsen. Det er vigtigt, at vi er med til at skabe det regelgrundlag, som gør, at der er stor troværdighed om den danske finanssektor, og at der er stor stabilitet. Det har vi faktisk vist hele vejen gennem den her finanskrise, som har varet siden 2008, at vi har været i stand til at håndtere ganske professionelt i Danmark – tilmed med skiftende regeringer, fra rød til blå og fra rød til blå.

Så jeg synes faktisk ikke, at vi har noget at være kede af. Og det synes jeg måske også at Enhedslisten skulle kvittere for ved at støtte bankaftalerne frem for som det eneste parti ustandselig at kæmpe imod.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Vi har lige foretaget en lille rundspørge blandt ordførerne og ministrene om, hvorvidt vi skulle køre det her punkt, som er det sidste punkt på dagsordenen, igennem. Normalt har vi jo frokost fra kl. 12.00 til kl. 13.00, men da der ikke er nogen af de tilstedeværende ordførere og ministre, som har disponeret med hensyn til den time, har vi valgt at køre igennem nu uden frokostpause.

Hr. Andreas Steenberg som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Det her lovforslag er, som det allerede er nævnt, en del af de såkaldte bankpakker. Bankpakkerne har til formål at sikre tillid og stabilitet i den finansielle sektor i Danmark. Det er jo sådan, at rigtig man-

ge af vores pengeinstitutter er afhængige af, at udenlandske banker vil investere i de danske banker. Det er et bærende princip for de her bankpakker, at det er bankerne selv, der betaler for den stabilisering og den oprydning i sektoren, som staten udfører.

Med den her lov sikrer vi et årligt bidrag fra bankerne til statens garantifond, der dækker tab ved bl.a. bankkrak. Det gør, at bankerne ved, hvor mange penge de skal indbetale hvert eneste år, og det gør jo også, at garantifonden hele tiden har penge til de udfordringer, der opstår.

Vi sikrer også, at fonden kan bruges til at dække udtrædelse af f.eks. datacentraler, når to banker vil fusionere. Det er sådan, at vi som samfund har interesse i, at banker fusionerer, i stedet for at de krakker, fordi det vil give et større tab for samfundet, og derfor er det godt, hvis fonden kan give et tilskud til at dække de udgifter, man har ved at udtræde fra en datacentral, når man skal fusionere med en anden bank. De offentlige myndigheder får også yderligere muligheder for at udveksle oplysninger, og det skal igen bidrage til at fremme processer, hvor banker gerne vil fusionere, hvis en af dem er nødlidende.

Med de ord kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Frank Aaen (EL):

Har man ikke i Det Radikale Venstre overvejet, om det er klogt at blive ved med bare støtte bankerne på den måde, sådan at alt det, der er fortjeneste i, bliver privatiseret, mens den del, der er tab i, overtages af staten? Nu kan jeg forstå, at man synes, at det er vigtigt at bevare troværdigheden omkring bankerne – hvilket Det Radikale Venstre åbenbart gerne vil have – og at det skal indebære, at vi skal tage tabet; det kan vi så debattere, for der er vi ikke enige. Men hvorfor skal vi fraskrive os overskuddet? Det forstår jeg ikke. Kunne man ikke overveje, hvorvidt det er en klog idé?

Kl. 11:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Andreas Steenberg (RV):

Princippet her er jo netop, at det tab, staten får ved at tage de aktiver, der er usunde, er dækket af bankerne selv, fordi de indbetaler til den her fond, som dækker tabet. Så det er jo et system, som er selvfinansierende, og som det ser ud lige nu, tyder det på, at staten faktisk tjener på det her. Det må jo også være vigtigt for Enhedslisten, at der er troværdighed omkring bankerne, fordi de jo altså låner ud til os alle sammen, så det er jo ret vigtigt, at det system fungerer.

Hvad angår spørgsmålet om fortjeneste, er det jo rigtigt, at der er virksomheder i Danmark, der tjener penge, uanset om vi taler om LEGO, ECCO eller en bank. Og så er det jo rigtig nok, at man, hvis man ønsker, at staten skal overtage alle virksomheder, jo i princippet kan mene, at staten så kan tjene de penge, men nu er vi jo ikke socialister, der mener, at vi skal nationalisere virksomheder i Danmark.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:54

Frank Aaen (EL):

Vi skal jo ikke have så meget tillid til bankerne for at få dem til at låne til at os. Lad dem da bare gå ned; så kan vi slippe for lånene,

hvis det skal være på den måde. Nej, der, hvor vi skal have tillid til dem, er selvfølgelig, når vi skyder penge i dem, men det er en anden diskussion.

Jeg må sige, at det altså ikke har noget med ideologi at gøre. Som jeg også nævnte før, er det jo blevet beregnet, at hvis det var sådan, at man havde fået aktier i Danske Bank i stedet for bare at give dem garantier og støtte, havde staten, skatteyderne, tjent 25 mia. kr. Vi kunne have gjort som i Sverige, hvor man på et tidspunkt i stedet for at sælge de sunde dele af Nordea-banken videre beholdt hele banken – det har man så godt nok senere reduceret – og altså har tjent milliarder på Nordea-banken. Fører det ikke til en overvejelse om, hvorvidt staten kan komme bedre ud af det, når vi alligevel skal redde de der bankaktionærer, i stedet for at det er bankaktionærerne, der løber med den største del af gevinsten?

Kl. 11:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Andreas Steenberg (RV):

Som sagt er det jo altså bankerne selv, der indbetaler til den her fond, som tabene bliver dækket af, så det er jo ikke staten, der på den måde taber penge, for bankerne har selv finansieret den fond, som så godt nok ligger under staten, men som så tager sig af de tab. Og det er jo et spørgsmål om ideologi, for vi mener ikke, at staten skal drive virksomhed, og det er jo det, hr. Frank Aaen foreslår, når han mener, at vi skal eje dele af Danske Bank eller en anden virksomhed, og det er vi ikke enige i.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

I dag står vi endnu en gang og behandler lovforslag, som skal forsøge at få ryddet op i finanssektoren. Vi skal behandle flere elementer til en anden og bedre regulering, som bliver samlet i det her lovforslag. Det er, som også tidligere ordførere har sagt, et bærende princip for de her forslag, at den finansielle sektor selv skal betale.

Da vi sidst behandlede et lovforslag om regulering af den finansielle sektor – det er faktisk kun 14 dage siden – sagde jeg, at når vi fra Folketingets side tager fat på endnu en opstramning af regler på dette område, skyldes det to ting: for det første, at der er sund logik i, at vi har hånd i hanke med en så vital del af samfundet, som pengemarkedet er, og for det andet, at store dele af de virksomheder, der er på pengemarkedet, ikke har forvaltet deres vigtige opgave, hvis vi kan sige det sådan, lige ansvarligt.

Med lovforslaget i dag forsøger vi at sikre en række ting. Vi styrker mulighederne for at gennemføre en afvikling af pengeinstitutter, og det sker ved, at Finansiel Stabilitet A/S nu også kan yde en statslig medgift i forbindelse med afvikling af et nødlidende pengeinstitut

Med lovforslaget ændres også finansieringsformen for fondens pengeinstitutafdeling, ved at der fastsættes et årligt fast bidrag for pengeinstitutternes betaling til fonden med det formål at tilvejebringe mere jævn belastning af pengeinstitutterne, og samtidig skal bidraget falde først på året. Der laves med lovforslaget også en udvidelse af formålet med den nuværende afviklingsafdeling.

Lovforslaget giver også mulighed for, at et nødlidende pengeinstitut, der ikke længere opfylder kapitalkravene, i en periode kan opretholde sin tilladelse som pengeinstitut for at sikre en hensigtsmæs-

sig afvikling eller overdragelse af instituttet. Forslaget giver derudover adgang til, at der kan udveksles oplysninger mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet A/S både før, under og efter håndteringen af et nødlidende institut.

Endelig gives Finanstilsynet mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til diverse udvalg og grupper. Alt i alt er det regulering og tilpasning af regler, som forhåbentlig vil give en sundere finansiel sektor, og derfor kan SF støtte forslaget.

K1. 11:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Frank Aaen (EL):

Staten er jo i dag ejer af den bank, der er Danmarks sjettestørste eller syvendestørste bank, eller har i hvert fald kontrollen over den, og det er spændende. Jeg har tidligere set SF gå ind for, at man skulle have en statsbank – det er det, vi i Enhedslisten kalder en almennyttig bank – som altså har til formål at støtte borgere og erhvervsliv i Danmark med de ting, som de har brug for med hensyn til bankvirksomhed. Er SF indstillet på, at de ting, som staten allerede nu ejer, måske skulle kunne videreføres som en egentlig fællesejet bank?

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:59

Annette Vilhelmsen (SF):

SF er indstillet på at følge den udvikling, der er i banksektoren, ganske nøje. Vi har jo også tidligere, før vi var i regering, forsøgt at få forslag igennem, som kunne gøre, at man kunne få mere kontrol med det, men det har der så ikke været opbakning til. Så der, hvor vi står nu, er det sådan, at vi er indstillet på at følge udviklingen, sådan som vi har gjort det nu. Vi ønsker i første omgang at sikre, at private indskydere og små og mellemstore virksomheder ikke lider unødigt store tab på det her, og så er vi også indstillet på over tid at prøve at se på, hvordan der bedst muligt, med de muligheder som det her måtte efterlade, vil kunne sikres en bankvirksomhed i Danmark.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 12:00

Frank Aaen (EL):

Men er det så noget, der også omfatter det, at staten ville kunne drive egentlig bankvirksomhed på en måde, der var til fordel for almindelige borgere og for erhvervslivet? Eller vil SF nøjes med at redde de private banker og se på, at det også er dem, vi i fremtiden skal stole på?

Kl. 12:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:00

Annette Vilhelmsen (SF):

SF er nu med i en regering, hvor vi er ansvarlige for, at vi kan skaffe nogle flertal for de her initiativer, som skal sikre hele den finansielle sektor, og som er så brede som muligt. Spørgsmålet om, hvad SF ville gøre, hvis det var os alene, der – eventuelt sammen med Enhedslisten – skulle stå for det, der er i den her sektor, er sådan set derfor et hypotetisk spørgsmål. Jeg forholder mig til den virkelighed, vi står i, og den er, at vi nu skal have ryddet op i denne sektor. Så

spørgsmålet om, hvordan det ville have set ud, hvis SF havde stået med 90 mandater eller vi eventuelt alene havde kunnet skaffe et flertal for vores ideer, er, som det er lige nu, altså et hypotetisk spørgsmål. Det er en spændende og interessant debat, der kan ligge foran os, men det er ikke en debat, der ligger i det her forslag.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo indlysende, at det her bare er en fortsættelse af de tidligere bankpakker. Dem har vi været imod, og vi er også imod den her videreførelse af dem, for vi synes, det er grundlæggende forkert, at skatteyderne skal stå for alt det, der har givet tab, hvorimod aktionærerne kan få lov til i den ene eller den anden form at videreføre alle de dele af bankvirksomheden, der giver overskud. Altså, det der med at nationalisere underskuddet og så til gengæld privatisere alt overskuddet synes vi er en rigtig dårlig idé set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt. Det har i virkeligheden ikke ret meget med ideologi at gøre. I virkeligheden mener jeg, at højresiden af salen her burde have lidt det samme synspunkt som Enhedslisten, nemlig at hvis det er så elendigt, så lad det falde. Det er jo sådan set grundlaget for al liberalistisk og kapitalistisk tankegang, altså at det, der ikke kan give overskud, bare skal falde. Men her tager vi altså som samfund underskuddet på os, hvorimod overskuddet stadig væk kan ligge hos aktionærerne.

Lad mig sige til den der snak om, at bankerne selv betaler, at det ikke passer, og der er bl.a. to årsager til, at det ikke passer. Den ene er, at når de bidrager til de her bankpakker, trækker de det fra i skat. Og når man indregner skattefradraget, som bankerne scorer, er der samlet set for staten et milliardunderskud på de her bankpakker. Den anden årsag er - og det er ikke så meget med i debatten - at bankerne gentagne gange har fået lov til at låne gratis i Nationalbanken, for de låner til en rente, der er mindre end inflationen. Det tror jeg er noget, de fleste af os meget gerne ville, hvis det var muligt, altså at låne noget til en rente, der ligger under inflationen. Det har bankerne gjort, samtidig med at de genudlåner til borgerne og til erhvervslivet til en meget høj rente, og samtidig med at de har skruet op for gebyrerne. Man kan sige det på den her måde: Bankerne har lånt vores penge via Nationalbanken til ingenting, gratis, samtidig med at vi skal betale høje renter og høje gebyrer til bankerne. Det er også en form for bankstøtte, som løber op i rigtig mange milliarder kroner, og som er årsagen til, at Danske Bank har påstået, at de har tjent en masse penge. De har også tabt en masse; aktionærerne synes, at de skulle have tjent endnu flere, men de har tjent penge, og det har de gjort på grund af os. Det har de ikke gjort, fordi de er dygtige, men fordi de har fået nogle ganske fortrinlige vilkår stillet til rådighed af

Det er også derfor, at det er et interessant regnestykke, der var forleden dag i A4, opstillet af en ekspert, der sagde, at havde vi i stedet for bare at støtte Danske Bank med garantier og indskud sagt, at vi ville have aktier som betingelse for den hjælp, så havde staten tjent 25 mia. kr. bare på Danske Bank. Og det gælder også den måde, man har gjort det på i Sverige. I Sverige var Nordea, eller forløberen for Nordea, for nogle år siden ude i en dyb krise og var ved at gå konkurs, og så gik den svenske stat ind og overtog banken og har siden da tjent et enormt milliardbeløb på at være aktionær i Nordea. Og man tog selvfølgelig også det på sig, at man havde ansvaret for at drive banken på en fornuftig måde. Nu er det ved at være tyndet ud, for nu er staten næsten trådt ud af Nordea – vi ved, at den styres på ganske almindelige vilkår. Men det siger alligevel lidt om, at den an-

den måde at gøre det på kunne have givet os en statsfinansielt set enormt stor fordel for samfundet.

Når vi så oven i købet hører, samtidig med at vi har hjulpet bankerne, at iværksættere ikke kan låne penge i banken, fordi banken siger, at det ikke ser sikkert nok ud, og at de i øvrigt ikke er sat i verden for at hjælpe iværksættere eller beskæftigelsen, men er sat i verden for at tjene penge til aktionærerne, så kan man sige, at den hilsen, der er givet fra bankernes side som tak for, at de har fået en enorm hjælp fra samfundet, er, at de er ligeglade med, om de skaber beskæftigelse. Man tørrer regningen af på os ved at hæve gebyrerne og ved at hæve renten, samtidig med at man har gennemført fyringer af flere tusinde ansatte i bankerne. Altså, man opfører sig gennemført asocialt og samfundsskadeligt, også efter krisen og efter, at man er blevet reddet igennem krisen, og derfor synes jeg altså, det er lidt underligt, at alle andre partier i Folketinget på nær Enhedslisten bare synes, at de der bankpakker er evigskønne og gode, og at dem skal vi bare fortsætte med.

Kl. 12:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt bemærkning. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:06

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, man hører den her grammofonplade fra Enhedslisten, og der er jo ikke noget nyt på den. Men jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om ikke hr. Frank Aaen vil anerkende, at vi faktisk i Danmark med den økonomiske politik, der er blevet ført inden for banksektoren igennem de seneste 3 år, har sikret utrolig gode vilkår, ikke bare for indskyderne i bankerne med hensyn til deres sikkerhed for deres indestående, men også med hensyn til at sikre en lav rente for vores virksomheder, som dermed har kunnet overleve på det her marked med stigende konkurrence om færre og færre ordrer. Det har sikret, at mange af de job, vi har i Danmark, stadig væk er her, og det har sikret mange private husholdninger et økonomisk plus, når det var sidst på måneden.

Vil Enhedslisten ikke anerkende, at det faktisk har været til gavn for både borgerne, virksomhederne og arbejdspladserne, og burde det egentlig ikke være Enhedslistens opgave at varetage lønmodtagernes interesser og sikre arbejdspladserne frem for at stille sig op hernede og udvise sortsyn, sortsyn og atter sortsyn?

Kl. 12:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:07

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg tror da, at ordføreren kommer fra en anden planet. Altså, der er jo ikke en lav rente for forbrugerne i Danmark. Det er rigtigt nok, at renten, som den fastlægges af Nationalbanken, er rekordlav. Det er korrekt. Men når så Nationalbanken låner pengene videre til en lav rente til bankerne, kommer lånet ud på den anden side til en rekordhøj rente. Så er det, vi skal betale ikke 1 eller 2 pct., men 6, 8 eller 9 pct. Det er da rigtigt, at boligejerne har fået en lav rente, men det er kun, hvis de har F1-lån, der er yderst risikable. Den sidste rentesænkning, der skete for boligejerne, blev spist op af, at bankerne satte deres gebyrer op på realkreditten, som jo også er ejet af bankerne, så den gevinst, der var ved, at renten faldt, blev ædt af gebyrer til banken. Når erhvervslivet skal låne penge i banken, betaler de også en rekordhøj rente, så det er jo noget sludder.

Kl. 12:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil i hvert fald gerne medgive ordføreren, at vi åbenbart må befinde os på hver vores planet. Der er en planet for Enhedslisten, og så er der en planet for resten af Danmarks befolkning, og jeg er sådan set glad for at være på den planet, hvor vi andre er.

Ordføreren var i sit indlæg også inde på noget om, at det her var underskud, underskud og atter underskud. Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Er det ikke er korrekt, at med de bankpakkeaftaler, der har været, og de indskydergarantier, der har været, og også den selvfinansiering, der har været via pengeinstitutternes garantifond osv., så har det faktisk genereret et overskud – ikke et underskud, som ordføreren var inde på, men et overskud på anslået 9 mia. kr. – og at det faktisk er det, der er status, når man kigger på det samlede regnestykke i dag? Det er et overskud, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, ikke et underskud.

Kl. 12:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:09

Frank Aaen (EL):

Spørgeren har ændret kurs, men nu kan jeg forstå, at vi er enige om, at den lave rente, der godt nok er der, når man kigger på Nationalbankens rente, ikke eksisterer for almindelige forbrugere og for det almindelige erhvervsliv. Det er vi enige om, går jeg ud fra. Så derfor har bankpakkerne jo ikke hjulpet borgerne eller erhvervslivet, men kun hjulpet bankerne og bankaktionærerne.

Så skifter vi over til et andet tema. Det spørgsmål har jeg besvaret en gang, men det er ikke sikkert, at spørgeren hørte det, så jeg gentager det bare. Det, man påstår er et overskud fra bankpakkerne, er kun et overskud, hvis man ikke regner skatten med, altså at bankerne scorer et enormt skattefradrag på de bankpakker. Når skattefradragets virkning indregnes, er der et milliardunderskud på bankpakkerne. Så der er både tab for dem, der låner penge nede i banken, og for skatteyderne. Det er den tak, vi har fået for den store hjælp, samfundet har ydet bankerne.

Kl. 12:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 12:10

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det. Det lovforslag, vi behandler i dag, berører primært finansieringen af Garantifonden for Indskydere og Investorer i bankerne. Det handler om, hvordan den skal finansieres.

I Liberal Alliance er vi glade for, at Garantifonden ikke er finansieret af staten og dermed skatteyderne, men af pengeinstitutterne selv. Pengeinstitutterne har bedt om, at de skal indbetale pengene på en anden måde, ikke i meget store beløb, når de går ned, men løbende med et fast beløb om året hen over årene. Det synes vi lyder ganske fornuftigt, og eftersom pengeinstitutterne gerne vil have det sådan, synes vi også, at det er fint, for det er jo deres egne penge, som de indbetaler der til at sikre hele sektoren.

Desuden indeholder lovforslaget en mulighed for, at Finanstilsynet kan dele oplysninger, som i dag er omfattet af en tavshedspligt, med bl.a. potentielle købere af nødlidende pengeinstitutter, og det synes vi er helt naturligt. Det giver mulighed for, at vi i højere grad kan få afsat de nødstedte pengeinstitutter, når de potentielle købere

kan få de informationer, de efterspørger. Derfor bakker vi også op om det

Kl. 12:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den Konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen

ved var det, der var begrundelsen, og ikke det andet, som hr. Frank

Kl. 12:15

Kl. 12:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Ja, det var lige i ellevte time; vi når det. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:12

Frank Aaen (EL):

Undskyld, jeg var lidt sent ude. Det indrømmer jeg.

Jeg vil bare spørge: Hvad er der blevet af liberalisterne i Liberal Alliance? Altså, jeg troede, at man var imod statsstøtte. Jeg troede, at Liberal Alliance syntes, at det skulle være sådan, at det er på markedet, tingene afklares, og kan man klare sig på markedet, så er det godt, og kan man ikke klare sig på markedet, må man gå ned. Hvordan er Liberal Alliance så blevet en del af den ene bankpakke efter den anden, som jo kun går ud på at forhindre markedet i at virke, som Liberal Alliance synes at markedet skal virke?

Kl. 12:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er da også noget, der har været diskussion om blandt liberale i Danmark, hvorvidt det her var klogt. Men man vurderede dengang, at det ville have meget store konsekvenser for det danske samfund, hvis hele den danske banksektor blev ramt af et kollektivt kollaps, og at det derfor var nødvendigt at skride ind med statslige løsninger, som ikke var – og det vil jeg medgive hr. Frank Aaen – voldsomt markedsbaserede nødvendigvis, i hvert fald ikke dele af dem.

Så var man i øvrigt glad for, at der var en høj grad af finansiering fra banksektoren selv, selv om man også kan sætte spørgsmålstegn ved det kloge i, at dygtige banker, veldrevne banker, skal finansiere de tab, som opstår i dårligt drevne banker. Men det, man så må se nu, er, at vores indstilling er, at det her er midlertidigt, og derfor skal vi så hurtigt som muligt ud af det igen og ud i en mere normal situation for branchen.

Kl. 12:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 12:14

Frank Aaen (EL):

Altså, markedet skal klare alt, bare ikke når det gælder vennerne i banksektoren.

Kl. 12:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:14

Ole Birk Olesen (LA):

Begrundelsen for at gøre det her var jo ikke at redde vennerne i banksektoren. Det synes jeg at hr. Frank Aaen må anerkende. Det var, fordi man mente, at det ville have voldsomme konsekvenser for samfundet som et hele, at man gjorde det. Havde det kun været folk i banksektoren, er jeg sådan set ikke i tvivl om, at Liberal Alliance ikke ville have været med. Jeg tror heller ikke, at mange af de andre partier ville have været med, hvis det alene handlede om bankfolk, der skulle reddes fra deres egne dårlige beslutninger. Det var jo, fordi man mente, at det kunne have katastrofale konsekvenser for samfundet som et hele. Det tror jeg at hr. Frank Aaen også inderst inde

(Ordfører)

Aaen antyder.

Brian Mikkelsen (KF):

De forskellige bankpakker har været nødvendige for at sikre stabiliteten i den danske økonomi. Bankerne er jo den muskel, som sikrer, at der er finansiering og kapital til rådighed for investeringer i dansk erhvervsliv. Bankerne er den facilitet, som sørger for, at der stadigvæk sker en udvikling af dansk erhvervsliv.

Internationalt har der været store problemer – også i Danmark – med ledelser af nogle banker, og nogle dispositioner har jo været meget omdiskuteret, og der er iværksat et væld af undersøgelser om årsagerne til de forskellige dispositioner. Men bundlinjen er, at bankerne er nødvendige i et samfund som det danske. De er nødvendige for udviklingen, og de er nødvendige med hensyn til at fungere som et instrument for, at der hele tiden er kapital til rådighed, så vi kan udvikle vores samfund.

Derfor var det også nødvendigt, at vi satte os sammen i august måned og indgik en aftale – den 25. august, lige før valget blev udskrevet – om en ny bankpakke, som jeg nu kan se også officielt bliver kaldt bankpakke IV. Det var nødvendigt, fordi det sikrede en struktur og en modernisering af de tidligere bankpakker, vi havde lavet. Der var forskellige henvendelser også fra banksektoren selv og fra de mennesker, som benytter sig af den finansielle sektor, som gjorde, at det var nødvendigt at lave de ændringer, som der her er lagt op til. Det er ændringer, som Det Konservative Folkeparti hundrede procent kan støtte, så derfor bakker vi op om lovforslaget.

Kl. 12:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:17

Frank Aaen (EL):

Hvis det er statens ansvar – og sådan må man jo forstå det efter det, der er sket – at sikre bankdriften i Danmark, hvorfor driver staten så ikke bank?

Kl. 12:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:17

Brian Mikkelsen (KF):

Det er ikke statens ansvar at *drive* bank. Det er statens ansvar at sikre, at der er en ramme for, at man kan drive bank i Danmark. Det er også statens ansvar at sikre, at der kan drives fornuftige cykelhandler, supermarkeder, møbelforretninger osv. Og det er derfor, vi ikke vil have et samfund, hvor man nationaliserer møbelhandlerne og cykelhandlerne og bankerne. Vi vil bare sikre, at der er en ramme for, at man kan drive bankvirksomhed og cykelhandler og møbelvirksomhed i Danmark.

Kl. 12:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 12:17

Frank Aaen (EL):

Det tror jeg da cykelhandlerne bliver glade for at høre: Hvis der skulle komme en krise blandt cykelhandlerne i Danmark, kan de regne med, at der bliver spændt milliardgarantier ud under dansk cykelhandel. Var det sådan, jeg skulle forstå det? Eller var det bare udenomssnak?

Hvis det er sådan, at realiteternes verden gør, at staten er nødt til at redde bankerne, hvorfor driver staten så ikke selv bank?

Kl. 12:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Brian Mikkelsen (KF):

Se, i modsætning til hr. Frank Aaens parti vil Det Konservative Folkeparti sikre, at vi stadig væk har private cykelhandlere og private møbelhandlere i Danmark, ved at vi ikke vil nationalisere, men ved at vi vil sikre, at der er nogle ordentlige rammevilkår for cykelhandlerne og møbelhandlerne.

Den metafor eller det billede, jeg skabte i forhold til banksektoren, er, at hvis staten, som foreslået af hr. Frank Aaen ved gentagne lejligheder, gik ind og drev bankvirksomhed, ville det ikke være med det formål at sikre bankdriften i Danmark. Så ville det være ud fra et ideologisk motiv om, at man skal drive en bestemt type bank i Danmark. Det tror jeg vil være en utrolig dårlig forretning for den danske stat og også for den pågældende bank.

Altså, i Danmark har vi nogle politikere, som er sat til at sørge for det samfund, det demokrati, som vi nu engang lever i, ikke for at drive privat forretning. Det, vi sikrer med bankpakkerne, er, at bankerne som private virksomheder kan overleve. De er så afgørende, så essentielle for den danske samfundsøkonomi, at vi har lavet de forskellige bankpakker, som det også er vigtigt at understrege, uanset hvilke kunstgreb af regnestykker der bliver lavet af hr. Frank Aaens venner, er finansieret hundrede procent af bankerne selv. De giver sågar overskud til den danske statskasse.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den Konservative ordfører. Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 12:19

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Tak for det og tak for debatten. Jeg tror, at jeg her i forbindelse med afrundingen lige vil komme med et par bemærkninger om selve lovforslaget, for dybest set drejer det sig jo om at implementere en række af de initiativer, der er taget som opfølgning på bankpakke IV fra 2011. Det drejer sig bl.a. om ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, en mulighed for videregivelse af fortrolige oplysninger og en implementering af udvidelsen af medgiftsordningen. Det skal i øvrigt også lige bemærkes, at lovforslaget har været i høring, og at det generelt støttes af de hørte organisationer.

Først og fremmest indeholder lovforslaget et forslag til ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer. Dette forslag udspringer af den aftale, som blev lavet i august sidste år, om en række konsolideringsinitiativer, som udmøntede sig i bankpakke IV. Det følger heraf, at der skal ses på mulighederne for at ændre finansieringen af garantifonden, så bankerne ikke oplever de her store udsving i betaling til fonden, som de gør i dag. Med den nuværende ordning vil sektoren umiddelbart efter en eventuel lukning af et nødlidende pengeinstitut blive opkrævet et beløb til dækn-

ing af fondens udgifter. Med lovforslaget vil bankerne fremover skulle betale et fast årligt bidrag og dermed opnå en mere jævn og forudsigelig økonomisk belastning af de banker, som finansierer Garantifonden for Indskydere og Investorer. Samtidig foreslås det, at opgaverne i den nuværende afviklingsafdeling under Garantifonden for Indskydere og Investorer udvides til også at omfatte rekonstruering af pengeinstitutter. Det sker, ved at afdelingen vil kunne dække de omkostninger, der er for et pengeinstitut ved udtrædelse af en datacentral. Baggrunden for det forslag er, at det i dag kan være særlig omkostningsfyldt for de pengeinstitutter, der ønsker at overtage et andet pengeinstitut, som hører under en anden datacentral, idet en sådan udtrædelsesomkostning faktisk kan løbe op i omkring 100 mio. kr. Forslaget har således til formål at ligestille pengeinstitutter, der ønsker at byde på et nødlidende pengeinstitut, og dermed øge sunde institutters interesse i at overtage nødlidende institutter.

Derudover indeholder lovforslaget et forslag vedrørende Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med krisehåndteringen og videregivelse af oplysninger til Finansiel Stabilitet. Det er vigtigt, at alle relevante parter i en proces vedrørende redning eller afvikling af en nødlidende bank har mulighed for at udveksle fortrolige oplysninger under hensyntagen til de meget stramme tidsrammer. Dette er også baggrunden for, at Finanstilsynet allerede med de eksisterende regler i et vist omfang kan videregive fortrolige oplysninger. Med det fremsatte lovforslag udvider vi den adgang, således at der bl.a. åbnes for, at der bliver en videre mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til Finansiel Stabilitet. Det foreslås samtidig at fremrykke tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til interessenter og interesserede parter med henblik på at kunne igangsætte en proces på et tidligere tidspunkt, hvilket kan medvirke til at løsningsmulighederne afdækkes bredere. Disse tiltag er til gavn for håndteringen af nødlidende finansielle virksomheder og dermed i sidste ende til gavn for den finansielle stabilitet.

Endelig indeholder lovforslaget en formalisering af det aktstykke, som Finansudvalget vedtog kort efter aftalen om bankpakke IV vedrørende en udvidelse af medgiftsordningen. Formålet er at give et større incitament til, at sunde pengeinstitutter vil overtage et nødlidende pengeinstitut helt eller delvis. Som i aktstykket foreslås det, at medgiftsordningen udvides på to måder, der begge indebærer at staten kan bidrage til medgiften med det tab, der måtte forventes at ville indtræde, hvis instituttet skulle håndteres efter bankpakke IV eller konkurslovgivningen.

Med de bemærkninger ser jeg frem til den videre udvalgsbehandling.

Kl. 12:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:24

Frank Aaen (EL):

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren i ministerens egenskab som bankdirektør, for staten er jo storaktionær, dominerende aktionær, i Vestjysk Bank. Jeg ved ikke om ministeren i dag kan oplyse, hvor stor en del af aktierne det er endt med at staten ejer, men jeg kunne i hvert fald godt tænke mig at vide, efter hvilke principper staten styrer de banker, staten kommer til at kontrollere i den her proces med bankpakkerne. Bliver det efter de samme principper, som bankerne tidligere blev styret efter? Eller vil der ske et brud, ved at man siger, at det skal ske efter samfundets interesse i, hvordan bankdriften drives? Det synes jeg er en vigtig debat, særlig nu, hvor vi har set, at det er landets syvende største bank, ministeren i virkeligheden er direktør for.

Kl. 12:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 12:25

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

For det første skal jeg nok lige rette en misforståelse: Jeg er ikke direktør, og det er i øvrigt Finansministeriet, der administrerer statens aktier, og finansministeren bliver heller ikke direktør. Staten er ganske rigtig aktionær i Vestjysk Bank, men den drives under ledelse af en bestyrelse.

Men jeg vil gerne sige, at der, hvor staten har store aktieposter, drives og forvaltes virksomhederne efter nogle særlige retningslinjer, som er udstukket af Finansministeriet. Det er selvfølgelig et udtryk for, at der skal være nogle ensartede retningslinjer for, hvordan staten optræder som aktionær. Dem kan man gøre sig bekendt med, og jeg tror faktisk, at de fremgår af Finansministeriet hjemmeside.

Kl. 12:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 12:26

Frank Aaen (EL):

Det gør de. Det kan jeg bekræfte. Det store problem ved de retningslinjer er jo, at man bare skal drive det efter almindelige kommercielle principper, som ethvert andet aktieselskab. Når nu staten er dominerende hovedaktionær i en af landets største banker, skal den bank så køre videre efter de kommercielle principper, der hidtil har været styrende for den bank, og som har bragt den ud i så meget uføre, at staten har måttet overtage den? Eller skulle staten måske sige, at her går vi foran med et godt eksempel og viser, hvordan vi synes en samfundsnyttig bankdrift skal ledes? Indtil videre er det jo dem, der kørte banken ned, eller i hvert fald dem, der havde ledelsen, umiddelbart før staten overtog banken, der kører videre som ledelse. Jeg savner faktisk lidt et udspil, og jeg er sikker på, at det ligger på ministerens bord at komme med et udspil til, hvordan en sådan bank rent faktisk skal drives, hvis man altså vil komme med et udspil.

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 12:27

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg kan sige det på den måde, at den skal drives forretningsmæssigt, så den giver et overskud, således at banken bliver i stand til at sikre kreditfaciliteter til de virksomheder i det jyske område, som har behov for at få både løbende kassekreditter og investeringskapital til udvidelse af deres virksomhed, og sikre det til ganske almindelige husholdninger.

Det, der sådan set er hele humlen, og som i øvrigt også er hele humlen ved det, der er baggrunden for det offentliges engagement i banksektoren med de forskellige bankpakker, er jo dybest set at sikre, at ganske almindelige lønmodtagere har job i ganske almindelige produktionsvirksomheder. For ville vi være kommet i en situation, hvor den finansielle sektor kollapsede, så ville de første tabere og de største tabere være ganske almindelige lønmodtagere. Jeg synes hverken som minister eller som folketingsmedlem, at det ville være forsvarligt at bringe så mange lønmodtagere i en situation, hvor de ville blive kastet ud i arbejdsløshed som følge af en finansiel krise.

KL 12:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til erhvervs- og vækstministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

KL 12:28

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. februar 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:28).